

சத்திய வேத பாதகாவலன்

Telegram: "CATHOLIC PRESS", JAFFNA.

1876,ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

Telephone: No. 300.

REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER.

"கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்"

82-ம் புத்தகம்

யாழ்ப்பாணம் 1957-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 26-ந் திகதி வியாழக்கிழமை — பிரதிசதம் 10

50-ம் இலக்கம்

கிறிஸ்தமஸ் விழா ஞாபக இதழ்

வாருங்கள்! பாலக யேசுவை ஆராதிப்போம்

பெல்கேமிலே ஒரு மாட்டுத் தொழுவத்தில் தேவசுதன்பிறந்தார். தேவன் மனுக்குலத்துக்குக் கொடுத்த ஒப்புயர்வில்லாத நன்கொடை பாலகயேசு. இதுலும்பார்க்க ஒருபெரிய கொடையைத் தேவன் மனிதருக்குக் கொடுத்திருக்க முடியாது. பாலக யேசுவிலும்பார்க்க யோக்கியமான கொடை வேறெதுவும் தேவனிடமில்லையென்றால் அதுமிகையாகாது. தேவசுதன் மனிதனாக அவதாரஞ்செய்திராவிட்டால் அவர்மனுக்குலத்தைத் தம் வசப்படுத்தியிருக்க முடியாது.

தேவதாயாரிலும்பார்க்கக் கனிந்த உள்ளத்துடன் குழந்தையேசுவைவா வேற்கத் தகுதியுள்ளவர்கள் மனுமக்களுள் வேறெவருமில்லை. முதலந் தால் இவ்வன்று தேவதாயாரின் உள்ளத்தில் இருந்த குதூகலத்தை அளவிட ஏவரால்முடியும்? குழந்தையேசுவைக் கன்னிமரியாய் பிள்ளைக்கெலியுடன் நேசித்தார். அவர் தமது குழந்தையைத் தேவசுதன் என்று ஆராதித்து வணங்கினார். பாலகலும், மரியாயைத் தாயில்வைக்கவேண்டிய பாசத்துடன் அன்புகளிய நேசித்தார். மாதா பாலகனை ஆன்புடன் வாரியெடுத்து மாற்புடன் அணைத்து ஆனந்தமுத்தங்கூர் மரியாகச்சொரிந்து பரவசமடைந்தார். அன்புகளிந்த உள்ளத்துடன் மாதா தன்மகனை வாயாவாழ்த்தித் துதித்தார். சம்மனசுகள்பாடிய மங்களவாழ்த்துகள் எல்லாம் தாய்மரியின்வாழ்த்துகளுடன் ஒப்பிடப்படின் அவைஎம்மாதிரம்! தேவதாயார் பாலகயேசுவை வாழ்த்தியவாழ்த்துகளின்கொளி பாலக இராச்சியம் முழுவதும் எதிரொலியாக ஒலித்துக்கொண்டிருந்திருக்கும். இவ்வுலகமும் அதிலுள்ள சேவராசிகள் அனைத்தும், அத்துடன் மனுமக்கள் எல்லாரும் ஒருமித்துத் தேவசுதனுக்கு அளிக்கக்கூடிய வரவேற்பிலும் மாதா அளிக்கும் வரவேற்பு மகா உந்நதமானது.

குழந்தையடிவந் தாங்காது வேறெந்தத்தோற்றத்திலும் தேவன் மனுச்சந்ததியை வசீகரித்திருக்க முடியாது. குழந்தையேசு எங்கள் அன்பையும், நம்பிக்கையையும் ஒருங்கே கொள்ளுகொள்ளுகிறார். சின்னஞ்சிறு பாலகன் விரித்தசிறுகாங்களுடன் எங்களிடம் கேட்பவற்றை மறுக்க எங்கள்மனம் இசையுமா? அன்பு சொட்டும் சின்னஞ்சிறு உருவும், அருள்சூக்கும் புன்னகையும் எங்களுக்கு அவர்பால் நம்பிக்கையை

குருமாரின் தாய்மாரைக் கடவுள் ஆசீர்வதிப்பாராக!

மம்மா மாகிறிற்றா என்றால் யார்? அவதான் அர்ச்சு. ஜே. ஸ்டீவன் போஸ்கோவின் அருமைத்தாய். அவவுடைய வாழ்க்கைவரலாற்றில் ஒருகட்டத்தை மாத்திரம் — அதாவது அவ தனது மகன் குருப்பட்டம் பெற்ற சுபதினத்தில் அவருக்குக் கூறிய பொன்மொழிகளை மாத்திரம் இங்கே தருகின்றோம்.

அன்று மாலிச்செபம் முடிந்ததும் தொன்பொஸ்கோவின் அபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்ற திருக்கரங்களைத் தன்னுடைய கைகளில்தாங்கியவண்ணம் அழுத்தமான குரலில்—அதிலும் கனிவு நிறைந்த குரலில் மாகிறிற்றா அம்மா கூறுவா: "மகனே ஜோன்! நீர் இப்பொழுது ஓர்குருவானவர். இன்றுதொடக்கம் திவ்வியபூசைப்பலியை நீர் ஒப்புக்கொடுப்பீர். அதனால், யேசுவுடன் நெருங்கிப்புறங்குவீர். ஆயினும், மகனே! பூசைப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கத் தொடங்குகிறதென்றால் பாடுபடவும் தொடங்குகிறதாகும். அதை இப்பொழுது நீர் உணரமாட்டீர். ஆயினும், படிப்படியாக உம்முடைய அம்மா சொன்னது சரியென்று ஒருகாலம் நீர் உணருவீர். நான் சீவனோடு இருந்தாலும்சரி, இல்லாவிட்டாலும்சரி, நீர் எனக்காக மன்றாடி வருவீரென்பது எனது திடநம்பிக்கை. இஃதொன்றையே நான் கேட்கிறேன். எதிர்காலத்தில் ஆத்துமாக்களை ஈடேற்றுவது பற்றியன்றி வேறெதைப்பற்றியும் கவலைப்படவேண்டாம். என்னைப்பற்றிய கவலையுமே வேண்டாம்."

இப்பொழுது நாம் வணங்கிச் சங்கித்துவரும் ஜோன் போஸ்கோவைப் பெரிய அர்ச்சியசிட்டவராக ஆக்கியவ இந்தத் தாய்தான். ஆனால், இவ எழுதவாசிக்க அறியாதவ. தங்கள் அருமைப் புதல்வர்கள் குருபதவியை அடையத்தக்கதாக அவர்களைத் தக்கவாறு பயிற்றி வளர்ப்பதில் அதிகபங்குடையவர்கள் தாய்மாரே. எல்லாத்தாய்மாரும் இந்தப் பரிசுத்த குருவானவரின் தாயைப்போல் இருந்தாலோ! ஆண்மக்களைப்பெற்ற ஒவ்வொருதாயும் இன்னொரு கிறிஸ்துவை உருவாக்கும் ஆற்றல் உடையவள். தனதுமகன் ஒருகுருவாய் இருக்கிறார் எனக் கூறுவது ஓர்தாய்க்கு எத்துணை மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்!

குருமாரின் தாய்மாரைக் கடவுள் ஆசீர்வதிப்பாராக!

உண்பெண்ணாமல் போகுமா? தேவன் தமது ஆன்புள்ளத்தை மிருதுவான சின்னஞ்சிறு உடம்பில் மறைத்து வைத்திருக்கிறார். எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் முடிவில்லாதமோட்சின்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவரது இதயம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தேவன் அனுப்பிய எங்கள் இராட்சகர் இதோபிறந்திருக்கிறார். வாருங்கள்! வாருங்கள்!! பாலகயேசுவை ஆராதிப்போம்.

— M. A.

திருக்குழந்தையேசுவின் சமாதானமும், சந்தோஷமும், எமது பரலோக அன்னையின் பாதுகாவலும், திருக்குடும்பத்தின்தலைவரான அர்ச்சு. குசையப்பரின் அடைக்கலமும் கிறிஸ்தமலும், புத்தாண்டிலும் உங்களுடன் இருப்பதாக.

நமது அச்சகம்

நமது அச்சகத்தின் வழமையான புத்தாண்டுவிடுமுறை இம்மாதம் 28-ந் திகதி சனிக்கிழமை ஆரம்பமாகும். மறுபடி வருகிறதைமாதம் 6-ந் திகதி வேலைதொடங்கும்.

நம் பத்திரிகை

விடுமுறைகாரணமாக நம்பத்திரிகை வருகிறதைமாதம் 2-ந் திகதி வியாழக்கிழமை வெளிவரமாட்டாது. அடுத்த 9-ந் திகதி வியாழக்கிழமையே வெளிவரும்.

1958-ம் ஆண்டுக்கான கத்தோலிக்க பஞ்சாங்கம்

வருடத்தின் ஒவ்வொரு நாளிலும் பாவிக்கப்படும் பூசை உடுப்புகளின் நிறங்களும், 1-ம், 2-ம் வகுப்புத் திருநாட்களும், யேசுவின் திருஇருதயப் பூசை, மரியாயின் மாசற்ற இருதயப் பூசை, மரித்தோர் பூசைகளைத் தெரியும் நாட்களும், விசுவாசப் பிரமாணம் சொல்லப்படும் நாட்களும், ஒருசந்திரநாட்களும், கடன்திருநாட்களும், பிரதான யாத்திரைத்தலங்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரதி விசை சதம் 30.

தபாற்செலவு சதம் 4.

மனேஜர்,

அர்ச்சு. குசையா முனிவர் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

சர்வேசுரன் உலகத்தை எவ்வளவாக நேசித்தாரென்றால்,

தம்முடைய ஏக சுதனைத் தந்தார் — அரு. 3, 16.

பாவச்சோதனை என்றால் என்ன?

(சி. எஸ். நாயகம் - பத்தாவத்தை, இளவாலே)

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

இனி மறு "சோதனை" எத்தன்மை யானதென்று ஆராய்வோம். இதமது ஆத்தமத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட சோ தனையாகும். விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசினேகம், தேவபயம், பிறர்சினேக முதலாம் புண்ணியங்களுக்கும், விசேஷமாய்க் 'கற்பு'என்னும் புண்ணி யத்துக்கும் விரோதமாய் உண்டாகின்ற "பாவச்சோதனை" யாகும். உண்மையிலே இந்தச்சோதனைதான் மிகவும் கஷ்டசாத்தியமானது தேவவரப்பிர சாதத்தின் உதவியின்றி இந்தச்சோ தனையிலே நாம் வெற்றிகாண்பது பகற் கனவே. தேவஉதவியும், பக்கபலமு மின்றால் நாம் இதில் தோல்விகாண்பது திண்ணம். ஏனெனில், நமது சொந்தப் பலத்தைக்கொண்டு இந்தச் சோதனையை மேற்கொள்ளமுடியாது. இந்தச்சோதனைக்கு மூன்றுபடி கள் உண்டு. (1) வெறுப்பாவநினைவு அல்லது மாயாதோற்றம். (2) இந்தநினைவு அல்லது தோற்றத்தில்கொள்ளும் பிரி யம். (3) பாவத்துக்குப் பூரணமனச் சம்மதம்.

1-ம்படி: பாவஎண்ணம் அல்லது மாயாதோற்றம். ஆசாபாசமும், ஆசையும் ஒன்றுதான். முன்கூறியதுபோல் காற்று எப்பொழுதும் விசியவண்ண மிருக்கும். அதுபோல ஆசாபாசக் காற்றும் எப்போதும் நமதுஉளத்தில் விசியவண்ண மிருக்கும். இதைத் தவிர்க்கமுடியாது. மறுபக்கம் ஆசா பாசம் தன்னிலேபாவமல்ல. ஆகவே, இயற்கையாக ஓர் பாவநினைவு தலை காட்டும்போது, அதை நாம் பொருட் படுத்தி திருக்கும்வரை அந்தநினைவால் நமக்கு எவ்விதத்தீங்குமில்லை. ஆனால், அதை உடனுக்குடன் தள்ளிவிடுவதே விவேகம். எந்தப்பாவநினைவும் விஷச் செந்துக்குச் சமானம். ஒரு விஷச் செந்து முகட்டிலிருந்து நமதுமடிமேல் விழுந்துவிட்டால் உடனேதிகைத்துப் பதைத்து அதைஉதறித்தள்ளி விடுகிறோம். ஏன்? ஏனெனில், அதைவிட்டால் நமதுசரீரத்தைத் தீண்டும். தீண்டினால் விஷம் ஏறிக்கொள்ளும். இதை யும் கவலையினமாய்விட்டால் மாணம் யன்றி வேறென்ன? இதற்கும், ஓர் பாவநினைவுக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது. ஏனெனில், இதைப்போலவே ஓர் பாவநினைவும் நமது ஆத்தமத்துக்கு ஓர் விஷச்செந்து. அது நமது ஆத்த மத்தின் மடியில் விழுந்ததும் நாம் அதை உடனே தள்ளி உதறித்தள்ளவேண்டும். அன்றல்தான் நமது ஆத்தமத்தைத் தீண்டும். இதை யும் நாம் பறுவாய் பண்ணாதுவிட்டால் ஆத்தமத்துக்கும் மாணந்தான். அதாவது சற்றில் சாவானபாவத்தில்தான் நமது ஆத்தமத்தின் தள்ளும். ஆகவே, பாவநினைவு தன்னளவில் பாவமற்றதாய் இருந்தாலும் நாம் அதைஉடனே தள்ளி விட வேண்டும்.

2-ம்படி பாவநினைவிலேபிரியமான— இன்பமானயோசனை, பிரியம் என்பதும், விருப்பம்என்பதும் ஒன்றுதான். ஓர் பாவநினைவு நம்மில் உண்டாகும் போது இயற்கையிலே நாம் ஓர் விதச் சோதனை உண்டாகிறது. ஆனால், வினையாட்டாகத் தொடங்கும்போது வினையமாய் முடிவதும் உண்டு. பாவநினைவு ஆத்தமத்தின் நோய். இது வினையாட்டாகத்தொடங்கி வினையமாய் முடிவதும் சத்திவாய்த்தது. ஆகவே, பாவநினைவு தலைகாட்டும்போது அதை நாம் ஆம்பத்திலேயே தவிர்க்கவிட வேண்டும். அன்றல்தான் கவலையினம் ஓர் சமையம் கவலைக்கிடமாய் முடியலாம்.

3-ம்படி பாவநினைவிலே பூரணமனச் சம்மதம், கனமான ஒருகாரியத்திலே எந்த ஒருபாவநினைவும் நமது பூரண மனச்சம்மதத்தைப் பெற்றதும் அதை நாம் செய்தாலும்சரி, செய்யாவிட

டாலும்சரி, சாவானபாவமாகின்றது. பாவத்தின்கனத்தை நம்முவ்வொரு வாதும் மனச்சாட்சியெசொல்லும் அது எவ்விதத்தீர்க்குமோ அதுவேசரி. "தன்மனமனச்சாட்சிக்கு ஒவ்வாத எதுவும் பாவம்" என்பது வேதவாக்கியம். தன்மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப் பட்ட ஒருவன்—பயத்தொருவன் இலகு வில் பாவஞ்செய்யமாட்டான். ஏனெனில், அதுவே அவனுக்கு நீதிபரையிருந்து அவனைநித்தீர்க்கும். அதனால் பாவசங்கீர்த்தன ஆயத்தகாரர் எப்பொழுதும் முன்னதாகவே ஆத்தம சோதனை செய்யவேண்டியது அவசியம். ஆத்தமசோதனைஎன்பது ஒருவன் தன்மனச்சாட்சியை ஆராய்வதாகும். அது எவ்விதம்சொல்லுகிறதோ அதன் படிசெய்கிறவர்கள் நல்லபாவசங்கீர்த்தனம் செய்கிறவர்கள். இவர்கள் தங்கள் இருதயத்திலே சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும் கொண்டு திரும்புகிறவர்கள். தங்கள்மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்கிறவர்கள் கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனம் செய்கிறவர்கள். இவர்கள் குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசியவாறு, இரட்டைப்பாவம்கட்டி, சந்தோஷத்துக்கும், சமாதானத்துக்கும் பதில் மனச்சாட்சிக் கண்டனத்தையும், மனக்குத்தலையும், மனக்குழப்பத்தையும் கொண்டிருப்புகிறவர்கள்.

நிற்க, சரீரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதும், ஆத்தமத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதுமான இருவகைச்சோதனைகளும் நமது ஆன்மஇரட்சனியத்தின் நன்மைக்காகவே தேவதிரவுளத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நாம் எவ்வளவுக்குச் சாங்கோபாங்கத்தில்—புண்ணியத்தில் ஓங்கிவளர்கிறோமோ அவ்வளவுக்குச் சோதனைகளும் ஓங்கிவளர்த்துகொண்டேவரும். காற்று எப்பொழுதும் ஒரேசீராய் இருப்பதில்லை. சிலவேளை ஓர் இலைதன்னும் அசையாது. சிலவேளை உரமாகவிசும். சிலவேளை சண்டமாருதமாகவிசும். அவ்வாறே பாவச்சோதனையும், சிலவேளை தூக்கத்திலிருக்கும். சிலவேளை சமாராய் விசும். சிலவேளை உரமாய்விசும். சிலவேளை சண்டமாருதமாய்விசும். தேவகரம் நம்மைத்தாங்காவிடில் நாம் சோதனைப்புயலில் சருகுகள் போல் பறப்பதுதிண்ணம். ஆகவே, நாம் எப்பொழுதும் தேவஉதவியை இரந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

"பாவச்சோதனை எவனுக்கு இல்லை யோ அவன்முற்றாகச் சர்வேசானால் மறக்கப்பட்டவன்" என்கிறார் ஆர்ச். அருஸ்தீனார். ஆகவே, பாவச்சோதனை சர்வேசான் நம்மெல்கொண்டுள்ள கரிசனையின் அறிகுறியென்று சொல்ல வேண்டும். அதனால் நமக்குவரும் பாவச்சோதனைகளாலே அவருக்கு மனநோவு உண்டாக்காமல், அவரின் அன்பையும் அருளையும் பெறுவதற்கு அவைகளைச் சிறந்தஎத்தனங்களை நாம் பாவிக்கவேண்டும். எத்தனையோ பேர் தங்கள்சரீரசம்பந்தமான சோதனையாகிய கஸ்தி, துன்பம், வியாதி, வறுமைமுதலிய இவைகளைச் சகிக்க வாற்றாது தேவனை மனநோகிறார்கள். அவரைத்திட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். இது முன்கூறியதுபோல் தேவநினைவு. இவர்கள் இம்மைக்கும்மறுமைக்கும் ஓர்போதும் நன்மையைக் கண்டடையமாட்டார்கள். யோபுமாத் துமாவைப்போல் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள், அவர் பிறகு கண்டடைந்த இகலோகபாலோக நன்மைகளை அபரிமிதமாகப் பெற்றுப் பாக்கியசாலிகளாக வாழ்வார்கள். பாவச்சோதனை நாம் மோட்சமற்றவோ, அல்லது நாகிலிறுங்கவோ உதவும் ஓர் ஞானஎணி என்னலாம். பாலோகத்தை நிரூபிப்பவர்களுக்கும் இது பிதாப்பிதாபாய்க்கோபு

திருக்குழந்தை யேசுவஸ்

ஓர் தெட்சணை

—கு. அ.—

ஞான மெனும்பயி ரோங்கிடவும் நச்சுப் பலத்துயர் நீங்கிடவும் கானம் உயர்வானம் தேங்கிடவும் கர்த்தனார் வந்து பிறந்தாரே!

— ஞானி —
ஆசியத்தமிழல்லாத பாரபான், அகிலாண்ட கோடிக்கெல்லாம் அகிபன், மானிடச்சட்டை சாத்தி அவனியின் கண் அவதரித்துப்பிறந்த அன்பே தேங்கிப்பாயும் அருந்தினம் இதோ வருகின்றது!

பாலயேசுவைகளைத் துறந்துவந்தார்?

தமது பரமபிதாவின் அரவணைப்பையும், பாகதியின் சகலபாக்கிய சலாக்கியங்களையும், மனமெப்பிரதாபங்களையும் புறத்தேகுதக்கிவிட்டு, அருள்நிறைபரணர் அட்டதரித்திராய், வறுமையின் சின்னமாக சீராகிய எம்மிடையே அவதரித்துவந்தார்.

தித்திக்கும் திஞ்சுவையில் கேம்பாடித் தேவகைம் தம்பிதம்பி எனவேவாரோர் துத்தியங்கள் கூறிநிற்கத் தூங்கலாமே தாயனே அதனைவிட்டிடுங்கேவந்து எத்திக்கும் இடமீன்றிக் கந்தைகற்றி இரவினிலே பனிவாடை இவைகள் தாக்க முத்திக்கு வழிகாட்டப் பிறந்தாயோசொல் மோனதயில் நீத்தெக்கன் முகம்பாரையா.

— அமுது —
எதற்காக அவர் மானிடனாக வந்தார்?

பிசாசின் அடிமைத்தனத்தினின்றி நிசிராகிய எங்களைமீட்க, எங்கட்கு முத்திவழிகாட்ட, எம்மைப் பாகதியில் சோக்கவே மானிடனாகவந்தார்.

தமக்கொள யாதைக் கொண்டு வந்தார்?

முதலாவது, பணிதல். தம்மாற் சிருட்டிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பணிந்து நடந்தார். இரண்டாவது, புரிதல். வெயர்க்கக்களைக்கத் தொழில் புரிந்து, தம்மைவளர்த்த கைத்தரையுடன் சிவனத்துக்குரியவைகளைத் தேடினார். மூன்றாவது, வறுமை, செபம், தபம், மெளனம், முப்பது ஆண்டுகளாக மறைத்தசீவியம். ஆம், பலவேளைகளில் வறுமையென்ற வறுமைஅல்ல. நரிகட்ப்பக்குவமான குறைகளும், பட்சிகள் உறங்கச் சொகுசான கூடுகளுமுண்டு; மனித குமாரனுக்கோ தலைசாய்க்கத்தானும் இடமே இல்லையென அவரே வாய்விட்டுச்சொன்னார்.

மன்பதையை மீட்க வந்தவருக்கு மனிதன் என்ன வகை மாறுதான் செய்தான்?

நிகரில்லாத அவரின் அன்புக்கு, நிரையமே உருவான பகையைக் கொடுத்தான். சொல்லொணவாத தேவனை, நித்தனைவனை அவருக்குச் செய்தான். வேண்டாம் வேண்டாமெனத்துவேஷித்து வெறுத்து அவரைக் கொடுஞ்சிலுவையில் அறைந்து தேவகொலை புரிந்தான்.

கணவில்கண்ட ஏணி. நரகத்தை நாடுகிறவர்களுக்கு இது யூதாஸ் அவலமாய் நான் அனுகொண்ட "கயிறு." ஆகவே, நாம் இதனை யாக்கோப்பின் ஏணியாகப் பாவித்து, மோட்சவாசலை அடைய இயன்றமட்டும் தேவஉதவியைக் கொண்டு வருந்துவோமாக! சுபம்.

அங்ஙனமாகவும் அவர் எங்கட்குத் தந்துபோனது என்ன?

இதை விபரிக்கப்புகின், உலகமே அந்தநூல்களை அடக்க இயலாதே. சுருங்கக்கூறில், அவர் எங்கட்குத் தந்துபோகாததுதான் என்ன? தமது மட்டிலல்லா அன்பையும், அருளையும், திருச்சரீரத்தையும், உதிரத்தையும் எங்கட்குத்தந்தார். தம்மை முழுமையுமே எங்கட்காகச் சிலுவையில் பலியாக்கினார். எங்கள் நெடுஞ்சிறையை நீக்கினார். நமது மீட்பாகிய அவர் எங்கட்கு மோட்சகபாடங்களைத் திறந்துவைத்தார். எங்களை வழிநடத்தத் தமது திவ்வியபோதகங்களையும், திருச்சபையையும் தந்துபோனார். சற்றிலே மனிதனுக்குத் தம்மைத்தாமே முற்றாக அளித்துவிட்ட பெருங்கருணைத் தடங்கடலானவர் சிலுவைமாத் திலே தமதுஉயிரைப் பலியாக்குமுன் பின்வருமாறு யோசித்தார்போலும். நம்மைமுற்றாக மனிதனுக்குக் கொடுத்தோம். இன்னும் ஒரேபொரு திரவியம்தான் நமக்கு உண்டு. அதுதான் நமதுநேசமாதா. அவ்வையும் மனிதனுக்கு ஈத்துமரிப்போன்... "இதோ! உமதுமகன். இதோ! உனதுமாதா." என்னே எங்கள்நாதரின் கருணை!

ஒரு பெரியாரோ, தபோதனரோ, குருவோ, மகாத்மாவோ நம்இல்லத்துக்கு வரும்போது நாம் அவருக்கு யாதும் தெட்சணைவைத்து வணங்க ஒருபோதுமே தவறமாட்டோம். ஆகவே, அரியசகோதாமே! இந்த நத்தால் சுபதினத்திலே திவ்விய குழந்தையேசுவ உனது குடிசையின் கதவில்வந்து தட்டும்பொழுது நீ அவருக்கு வைக்கப்போகிற தெட்சணை என்ன? சற்றே சிந்திப்பாய்.

ஆம்! இங்கே இடம்இல்லையென்று சொல்லவேமாட்டாய். இதுநிச்சயம். உன்னை முழுமையும் அவருக்குக் கொடுப்பாய். நல்லது! ஆனால், இதுவும்போதாது. நீ அவருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மிகவும்மேலான காணிக்கை ஒன்று உண்டு. அது பொன், தூபம், வெள்ளிப்போளம் அல்ல. அவைகள் நல்லவைதான். ஆனால், அவைகளிலும் மேலான ஒன்றை நீ அவருக்குக் கொடுக்குமா? உன்னைஏவும்படி நான் தூண்டப்படுகின்றேன். அது யாது? இதோ சொல்கிறேன்.

தமது நிலைப்பித்த தவித்தத்தவித்துத் தம்முடைய பரமபிதாவின் விட்டையும், அரவணைப்பையும் துறந்து, ஓட்டமும்பாய்ச்சலுமாய் எங்களைத் தேடிவந்த "ஊதாரிப்பிள்ளை"க்கு — தேவபாலக பாதேசுக்கு — "தாகமாய் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லி விம்மிஇரக்கும் திருக்குழந்தைக்கு நீ ஒரு ஆத்தமத்தைக் காணிக்கையாகக் கொடு.

காணிக்கையாகக் கொடு
இது எவ்விதமெனில், பரமபிதாவையும், அவர் அனுப்பிய திருமீட்பரையும், அவர் தந்த சத்தியமறையையும் மறுதலித்துத் திருச்சபையின் போதகங்களை இகழ்ந்து, தனது அன்பான பிதாவின் விட்டைவிட்டுப் பாவ அந்தகாரத்தில் இருந்து பிசாசின் பன்றிகளை மேய்த்து (தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்)

EDUCATIONAL

Pitman-qualified Stenographer will take in Girl—students for tuition in Shorthand and Type-writing. If desired, they will be prepared for the London Chamber of Commerce, G.C.E. Ord. Level and other examinations.

Apply in person to:—

(Miss) M. M. Thurai ngham, 20, Third Cross Street, Jaffna.

தொழுவமுங் கழுமரமும்

இருநாறு ரூபா

உலகசரித்திரத்தில் உந்தஸ்தானம் வகித்துள்ளதால்சுபதினம் வருகின்றது. இந்த மங்கலவிழாவின்போது சிவ்வையைப்பற்றி நாம் சிந்திப்பதில்லை. அப்படிச்சிந்திப்பது ஓர்மண்டை ஓட்டை விருந்தினரின்மீது வைத்தது போன்றிருக்கும். திருச்சபை தனது விசித்திரமான வழிபாட்டுச்சக்கரத்தில் ஒவ்வொன்றிற்கும் உரியஇடம் கொடுத்திருக்கிறது. எனவே, இக்காலத்தில் நாம் வெவ்வேறானவர்களுக்கும் எமது கருத்துக்களை ஊன்றுகிறோம். பெத்லகேம் தொழுவத்திற்கு, ஆனந்த வெள்ளத்தை மக்களுக்களித்த இம்மனுவேலைத் தியானிக்கும்பொழுது, வானத்தில் சோதிஒளிர், வானதூதர் துகிராடிநிற்க, உலகில் எழுந்தருளிய வர் முப்பத்தமுன்று ஆண்டுகளின் பின் சிலுவையில் உயிரிடை வந்தவர்என்பதை நாம்மறக்கலாகாது குழந்தையின் கரங்கள் சிலுவைபோல் நீட்டியிருந்தன என்று நாம் கற்பனைசெய்யாவிடினும் பின்பு ஒருகாலம் இரட்சணியத்தனமான சிலுவையில் அரைபடவே அவை கருடன் அவதாரஞ்செய்தார் என்பது உண்மை.

ஒளிபெருகிய அன்றிரவு, உலகத்துக்கு ஒளியானவர் உதித்த இம்மர்கழி இரவு. இன்பம்பெருகுந்தினம் நத்தால். இவ்வின்பம் மடைதிறந்தபாய்கின்றது. ஆகையாற்றின நாம் எமது உறவினர், சிநேகிதருக்கு மகிழ்ச்சியிடுவதற்கு வழிவகுக்கிறோம். இன்று ஒருநினைத்தைமாதிரி மகிழ்ச்சியாய்க் கழிப்போம்என உலகமாந்தர் கட்டுப்பாடுசெய்தார்போல் நாம் கருத்தின்றிக் களிப்புக்கொள்ளுதல் நியாயமன்று. ஏதோ ஒருபிறந்த பெருநாளின்போல நாம் கருத்தின்றிக் களிப்புக்கொள்ளுதல் நியாயமன்று. ஏதோ ஒருபிறந்த பெருநாளின்போல நாம் கருத்தின்றிக் களிப்புக்கொள்ளுதல் நியாயமன்று. உலகஇரட்சகர் பிறந்ததினம் என நாம்மகிழ்ச்சி கொள்வதே நியாயமாகும்.

தேவன் மானிடகோலங்கொண்டு, இப்பூவுலகிற் சிலகாலந்தங்கி, பின்னர் போயிருந்தால் அவர்வருகை எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்திராது. பின்புறத்தில் கல்வாரிகாணப்படுவதே—அதாவது மனிதரடேற்றத்துக்காகவே திருப்பாலன் எழுந்தருளினார் என்பதுவே அவர்பிறப்பில் நாம் அகமகிழக்காரணம்.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு மக்களின் ஈடேற்ற உறுதிஎன்பதே எமது அத்தியந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமென நத்தால் வழிபாட்டு ரீதிவற்புறுத்துகிறது. நத்தால் விழிப்புத்தினத்தில், “கர்த்தர் வந்துகாப்பார்என இன்று அறிவீரீரே” (சங். 72) என அடிக்கடி கூறுகின்றது. கிறிஸ்துவின் முதல்மாலிக் கணிதச் செயல்தில் “தலைமீறிந்து பாருங்கள், ஈடேற்றம் இதோ அண்மையில்” எனப் பாடச்செய்கிறது திருச்சபை. அதே மாலையூர்தைச் சங்கீதத்தில் “உலக இரட்சகர் யேசுநாதர்! மக்கள் அழியா நம்பிக்கையாளர்!” என நவமாய் உதித்த தனது அரணைத் திருச்சபை துதிக்கிறது. “இரட்சாநாதனை மண்ணிற்கொணர்ந்து மக்கள் துன்பத்துடைத்தன்னாளே” எனப்பாடுகிறது. நடுச்சாமப்பூசையின் நிருபமும் “நமது இரட்சகராகிய சர்வேசுரனுடையவரப் பிரசாதம் சகலமனிதருக்கும் வெளிப்பட்டு..... நமது நம்பிக்கைக்கு விடயமாகிய ஆனந்தபாக்கியத்துக்கும், உந்தகடவுளும், நமது இரட்சகருமாகிய யேசுக்கிறிஸ்துவின் மகிமைப்பிரதாப ஆகமனத்துக்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் நமக்குப்படிப்பிக்கின்றது. இவரே நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களிலும் நின்ற இரட்சித்த” என வற்புறுத்துகிறது குறிப்பிடப்படாதது. அதேகருத்து விடியற்காலப்பூசையின் அனுபவிப்புக்கியத்திலும் காட்டப்

பெறுகிறது. “சீயோன் குமாரத்தி! மகா மகிழ்ச்சி கொள்; ஜெருசலேம் மகனே! ஆனந்தக்கூச்சலிடு;

இதோ உன்னாயகர் வருகிறார்; நீதிமான்; உலகமீட்பர்.” (சக்.) செகமீட்பர் இவ்வுலகத்தில் எழுந்த நுளுமுன்னும் பின்னும் நடந்தசம்பவங்கள் கிறிஸ்துநாதர் அடிமைமானிட வாக்கத்தை மீட்கவந்தாரென்பதைக் காட்டுகின்றன. அம்மீட்பும், அவர் சிலுவையில் தொங்கும்பொழுதே நிறையபெறும். குசைமாமுனிவரின் சந்தேகத்திற்க்கவந்த வானதூதன், அவரது கிணினிமை அழியாப்பிரப்பைக் கூறி, மரியம்மாள்பெறும் மகவுக்கு “யேசு” — அதாவது இரட்சகர் எனப்பெயரிடும்படி கற்பித்தார். ஏனெனில், “அவர் தமதுமக்களை அவர்களுடைய பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்பார்.” வானத்தில் ஒளிவீசக்கண்டு அஞ்சிநடுக்குற்ற இடையரைவிடத்து, “இன்று தாவீதன் பட்டணத்தில் உங்களுக்கு ஓர் இரட்சகர், அதாவது கர்த்தரின் கிறிஸ்து பிறந்திருக்கிறார்” என அறிவித்தார் தேவதூதன். ஆயர்கள் அமலன்உதித்த செய்திபெற்றத மாதிரி மன்று, அவர் கிறிஸ்துவை அழைக்கப்படுவதையும் முதலில்கேட்கும் பாக்கியம்பெற்றார்கள். கிறிஸ்துவை அபிஷேகம்பெற்றவர் என்று கருத்துப்பெறும். குருவாக—ஏக பெரியகுருவாக அபிஷேகம் பெற்றார். பரிசெலுத்தவே குரு. ஆகவே, பிறந்த அன்றிரவே அவருடையமரணத்தை அருத்தாபத்தியாகக் குறிக்கிறார் தேவதூதர்.

பரிவாரங்களுடன் வந்த கீழ்த்தேச மன்னர்களின் சிறந்தகாணிக்கைகளுள் ஒன்றான வெள்ளைப்போளம் மரணத்தைக் குறிக்கிறதன்றோ! வாரங்கள் சில சென்றன. திருக்குழந்தை வேத முறைப்படி கோயிலில் காணிக்கையாகக் கீழ்த்தேசத்திற்குக் கொண்டு சிமியோன், கடவுள் தமக்களித்த வாக்கு நிறைவு பெற்றதுகண்டு களிப்பெய்தினார். திருக்குழந்தையின் எதிர்கால வாழ்வைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனமாய்க் கூறினார். அவர் பாடுபடுவார், அவருடைய அண்ணையுக் கூடப்பாடுபடுவார் எனக் கூறினார். எனவே, யேசுநாதர் எமது இரட்சாபெருமான்; மனித ஈடேற்ற வேலைக்காகவே மண்ணில் அவதரித்தார்எனும் சிந்தனை அவருடைய பிறப்புடன் சார்ந்ததென்பது நிச்சயம்.

மக்கள் சகலரையும் ஈடேற்றவந்தார் கிறிஸ்துநாதர். அதைக் குறிப்பது கிறிஸ்துவின் விழா. இவ்விழா மகிழ்ச்சியுடையே அவருடைய பிறப்புத்தினத்தை விடுமுறைநாளாக அனுசரிக்கிறவர்களில்லா அவரைநினையாமற் போவார்களே என்ற எண்ணம் எம்மனதை வருத்துகிறது. சபைகள் கூடும் ஜெபகூடம் சிலுவைக்கு இடங்கொடாததும், ஈடேற்ற அலுவலில் எமது ஆண்டவருக்கும் பங்கு உண்டுஎன அங்கீகரி யாததுமான பாரம்பரை நம் அனுதாபத்திற்கு இலக்காகிறது. இத்தகைய வர் தொழுவத்தையும், சிலுவையையும் பற்றி அடிதலைமாறிச் சிந்திப்பது அபூர்வமன்று.

நத்தால்கால சிலு சிலுப்புகளால் ஏமாந்துபோகாமல் அவருடைய பிறப்பு மனித ஈடேற்றத்துக்காகவே என மனதிற்பதித்துக்கொள்வோம். நாம் நத்தால்திருநாளை அவர் எமது இரட்சிப்புக்காக ஒப்புக்கொடுத்த (பூசை) பவிக்கிருத்தியத்தில் அனுசரிப்போம். பீடத்தின்மீது சிலுவை; குருவானவரின் பூசையுத்தங்களிற் சிலுவை, பூசையில் “பரிசுத்த ஆவியினால் கன்னி (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

“அம்மாவுக்கு வாங்கவேண்டுமெனக்கும வேண்டாமப்பா” என்று ராஜா இதுவரை பெற்றேருடைய சம்பாஷணையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டுக் கூறினான்.

“இல்லையடா ராஜா! அம்மாவுக்கும் வாங்கத்தான் தெண்டிக்கிறேன்” என்று கூறியபாபு ராஜாவைத் தூக்கி ஓர் முத்தம் கொடுத்தான். பின்பு ஏதோ தீர்மானத்துக்கு வந்தவன் போலக் காரையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியேகிளம்பினான். அன்றுமாலையே அவனுடையகாருக்கு வாடகையே கிடைக்கவில்லை. எல்லாக்கார்ச்சாரதிகளும் புதராகக்கார்கள் வைத்திருக்கும்போது, பாபுவின் பழையமாதிரிக்காரை யார் லட்சியம் செய்வார்கள்?

அதன்மேல்தான் நாம் பாபுவைக் கோவிலில் கண்டோம். கோவிலிலிருந்து நேரேபுகையிரத்தானத்துக்குச் சென்றான் அல்லவா? வண்டிகள் வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தன. பிரயாணிகள் ஏறுவதும் இறங்குவதமாக இருந்தார்கள். ஒரு பிரயாணியாவது தன்னுடைய காரில் ஏற முன்வர மாட்டாரா என்ற தனி ஆசையுடன் வண்டிகளிலிருந்து இறங்கும் பிரயாணிகளிடம் “சார், சார்” என்று கேடுகொண்டான்.

ஒருவரும் ஏறமுன்வரவில்லை. விரக்தியுடன் கொட்டும்பனியில் காருடன் சாய்ந்து நின்றுகொண்டிருந்தான் பாபு. கடைசியாக ஒருபுகையிரதம் மீணிக் குவந்தது. நம்பிக்கையைக் கைவிடாமல் திரும்பவும் முயற்சிசெய்தான். 45 வயது மதிக்கத்தக்க ஒருமனிதர் பெட்டிபிடுக்கைகளுடன் பாபுவின் காரில் ஏறினார்.

“நேரே கடைத்தெருவுக்கு விடப்பா” என்ற உத்தரவு வந்தது. கடைத்தெருவில் அந்தமனிதர் இறங்கி ஒரு வியாபாரினையத்துக்குள் துழைந்தார். 300 ரூபாய்க்குக் கிறிஸ்துவின் விழா கொண்டாடுவதற்குப் போருள்களும், புடவைவகைகளும், 100 ரூபாய்க்கு ஒருகைக்கடிக்காரமும வாங்கினார். எல்லாவற்றையும் பத்திரமாகக் காருக்குள் எடுத்துவைத்தான் பாபு.

ஒடிக்கொண்டிருந்த கார் திடீரென நின்றது. பாபு காரைப் பரிசோதித்தான். பெற்றேல் முடிந்தவிட்டது. ஆனால், நல்லவேளையாக 400 யார் தூரத்தில் ஒரு ‘பெற்றேல் ஷெட்’ இருந்தது. பாபு அந்தமனிதருக்கு முன் வந்துநின்று தயங்கினான். எந்தக் கணம் தன்மீது சிறிவிழுவாரோ என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த பாபுவுக்கு அவருடைய இனியசெயல் வியப்பைக் கொடுத்தது.

பாபுவின் தயக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட அவர் “பக்கத்தில் பெற்றேல் பாங்க் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டார். பாபு தலையசைத்தான். “இந்தாப்பா! இந்த ரூபா நோட்டைக் கொடுத்துப் பெற்றேல் வாங்கிவா” என்று பணத்தை எடுத்து அவன் கையில் கொடுத்தார்.

“சிரமத்துக்கு மன்னிக்கவேணும் சார்; இதோ, வாங்கிவருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு விரைவாக நடக்க ஆரம்பித்தான் பாபு.

பாபு பெற்றேல்வாங்கிக்கொண்டு திரும்பினான். எங்கும் இருள் படர்ந்திருந்தது. வீதியில் இடையிடையே காணப்பட்ட மின்சார வெளிச்சங்களால் திரண்டபடர்ந்திருந்த பனிப்படலத்தை ஊடுருவி ஒளிவீசமுடியவில்லை. சிறிதுதூரத்தில் அவனுடைய கார் கறுப்பு வர்ணவஸ்துவாகக் காட்சியளித்தது.

அதேசமயத்தில் அவனுடைய உள்ளணர்வு “விரைவாகப் போ” என்று உறுத்துவதாகப் புலப்பட்டது அவனுக்கு. உள்ளத்தில் ஒருவித கலவரத்துடன் ஓட ஆரம்பித்தான்.

காருக்குப்பக்கத்தில் சென்றவுடன் தான் பெற்றேல்வாங்கப் போகும் போது எரிந்துகொண்டிருந்த காரின் உள்வெளிச்சம் அணைந்துபோயிருப்பதைக் கவனித்தான். “சார்” என்று மெதுவாக அழைத்தான். பதிலில்லை. நெஞ்சு “திக்க திக்க” கென்று அடிக்கத்திப்பிரமையுடன் வெளிச்சத்தைப் போட்டான். அவனுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

அந்தமனிதர் பேச்சின்றி ஆசனத்தில் மல்லாந்து சாய்ந்திருந்தார். நெற்றியில் வீக்கமொன்று காணப்பட்டது. அவர் கடையில் வாங்கிய பொருள்கள் அடங்கிய “பாஸல்” தொலைந்துபோயிருந்தது. பாபு நடத்தை ஊகித்துக்கொண்டான்.

கைகளை உயர்த்தியவாறு கார்வந்த வழிநீளம் ஓட ஆரம்பித்தான். விதிவெளிச்சத்தின் மங்கலான ஒளியானது சிலசாமான்களுடன் ஒருவன் பதுங்கிப் பதுங்கிப் போய்க்கொண்டிருப்பதைக் காட்டியது. சிதானமாகவும், விரைவாகவும் நடந்து இரண்டேஎட்டில் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டான். பாபுவின் குத்துக்களைத் தாங்கியுலாமல் சுருண்பிழுவதான் அவன்.

அந்தமனிதர் வாங்கிய பாஸலும், கைக்கடிக்காரமும், பணப்பையும், அவனிடம் காணப்பட்டன. அதேசமயம் “ரோச்” விளக்குடன் அவ்விடம் வந்த “பீர்” பொலிஸ்காரன் வெளிச்சத்தை அடித்தான் திருடன்மீது. ஸ்ரலின் மீசையுடன் இத்தத்திருடனைக் கடையில் அந்தமனிதர் பொருள்கள்வாங்கும்போது கண்டதாக ஞாபகம்வந்தது பாபுவுக்கு. பாபு சகலத்தையும் பொலிஸ்காரனிடம் விஸ்தரித்துக் கூறினான்.

திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டு கார் நின்ற இடத்துக்குச் சென்றார்கள். அந்தப்பெரியவர் அப்போதுதான் சுயநினைவுக்கு வந்திருந்தார். நடந்தவைகளைக் கூறி, அவருடையபொருள்களை அவரிடம் சேர்ப்பித்தான் பாபு.

கார் திரும்பவும் போய்க்கொண்டிருந்தது. பாபு பெற்றேல் எடுத்துவரச் சென்றதும் ஒருவன்வந்து தடியால் தாக்கியதாகவும், பின்னர் நடந்ததொன்றும் தனக்குத்தெரியாதெனவும் கூறிப் பாபுவைப் பாராட்டினார் அவர்.

“உனக்குத் தெரியுமாப்பா, என் பணப்பையில் எவ்வளவு ரூபா இருந்ததென்று?” என்று கேட்டுவிட்டுப் “பத்தாயிரம் அப்பாபத்தாயிரம்” என்று தானே மறுமொழிசொல்லிய அந்தமனிதர் இரண்டு நூறு ரூபா நோட்டுகளை “ஸ்டியரிங்” சக்கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த பாபுவின் விரல்களுக்குள் திணித்தார்.

பாபுவும், பரிமளாவும், ராஜாவும் பாலயேசுவின் ஜயந்தியை எப்படிக்கொண்டாடியிருப்பார்களென்று நான் கூறத்தேவையில்லை. ஆனால், ஒன்று மட்டும் கூறுவேன்: 200 ரூபா கிடைத்தவுடன் பாபு 20 ரூபாக்களை அப்படியே பாலயேசுவுக்கு உபகரித்தான். அன்றுமாலே விம்மிவிம்மி அழுதபடி ஒரு இருபது ரூபாவாவது தரும்படி அவரிடம் அவன்கேட்டதற்கு இருபது ரூபா தானே அவர்கொடுத்தார்? இருநூறு அல்லவா?

[யாவும் கற்பனை]

உதநதங்களில் சர்வேசுரனுக்கு மகிமையும், பூலோகத்தில் நல்மனதுள்ளவர்களுக்குச்

சமாதானமும் அணவானமும். லாக். 2, 14. noolaham.org | aavanaham.org

மார்கழி மாதம்

திவ்வியபாலனான யேசுவுக்கு
ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட மாதம்.

பொதுக்கருத்து: ஞாயிறு, கடன் திருநாட்களை ஆசாரத்தோடும், பக்தியோடும் அனுசரித்து வரும்படியாக வேண்டிக்கொள்வது.

மீஷன்கருத்து: கீழ்க்கோடி நாடுகளில் பொதுவுடைமைவாதிகளால் அவதியுறுவோருக்காக மன்றடிக்கொள்வது.

சத்திய வேத

பாதுகாவலன்

1957-ம் ஆண்டு

மார்கழிமாதம் 26-ந் திகதி

பெதலகேம் நகரம்

“இதோ, எல்லாச்சனத்துக்கும் மகாசந்தோஷத்தைவருவிக்கும் சுபசெய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். அதேதெனில், இன்று தாவீதின் நகரத்தில் கிறிஸ்துநாதராகிய இரட்சகர் உங்களுக்காகப் பிறந்திருக்கிறார். குழந்தையைத் துணிகளிற்சுற்றி, முன்னிட்டியில் கிடத்தியிருக்கக்காண்பீர்கள். இதுவே உங்களுக்கு அடையாளம்.”—தேவபாலன் பிறந்த அன்றிரவு பெதலகேமின்சுற்றடலிலே விழித்திருந்து, தங்கள் ஆட்டுமந்தைக்குச் சாமக்காவல் காத்துக்கொண்டிருந்த இடையர்களுக்குத் தேவதூதன் சொன்ன இந்தச்சுபசெய்தியானது வருடந்தோறும் நத்தால்திருநாள் வரும் போதெல்லாம் அகிலமழுவதும் எதிரொலி செய்து மக்களின் உள்ளங்களை மகிழ்ச்சிவெள்ளத்தில் மூழ்கச் செய்கின்றது. பெதலகேம் தாவீதின் நகரம். அங்கேயே இவர் பிறந்தார். ஆகவே, தாவீதின் குமாரனாகிய யேசு இரட்சகரும் அங்கேயே பிறக்கவேண்டியிருந்தார். ஏனெனில், அவ்வாறே தீர்க்கதரிசனமாக ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருந்தது.

ஆம், அவர் தாவீதின் குமாரன். கிறிஸ்துநாதர் “யாருடைய குமாரன்?” என்று பரிசேயரை அவரே கேட்டபோது, அவர்கள் “தாவீதின் குமாரன்” எனப்பகருகின்றனர். “யேசுவே! தாவீதின் குமாரனே, என்பேரில் இரக்கமாயிரும்” என்று தான்பார்வையடையவேண்டிப் பாதையோரத்தில் உட்கார்ந்திருந்தருடன் அவரைக் கூவியழைக்கின்றான். அவர் ஜெருசலேம்பட்டணத்தில் ஒட்டோலகமாய் எழுந்தருளியபோது, தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா!” என்று திரளான சனங்களும், பிள்ளைகளும் ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள். உலக இரட்சகர் பெதலகேம் நகரிலே

யே பிறப்பாரென்று தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. சோதிடசாஸ்திரிகளுக்குப் பதிலுக்குமாறு ஏரோதரசன் பிரதான ஆசாரியரையும், வேதபாரகரையும் ஒன்றாகக் கூட்டிக்கிறிஸ்துவானவர் எங்கே பிறப்பாரென்று அவர்களிடம் விசாரித்தபோது, “.....பெதலகேம் ஊரில் தான்; ஏனெனில், தீர்க்கதரிசிகளால் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது” என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.

இன்னும் பெதலகேம் என்றால் “அப்பத்தின் இருப்பிடம்” என்று அர்த்தமாகும். அதனால், சீவிய அப்பமாகிய—பரலோகத்திலிருந்து இறங்கிவந்த அப்பமாகிய யேசுபிறக்க அதுசாலவும் பொருத்தமான நகரமாகும். சீயோனும் தாவீதன் நகரமென்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சீயோனிலே தாவீதரசர் வல்லபத்தோடும், செல்வச்செழிப்போடும், செல்வாக்கோடும் ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தார். ஆயினும், பெதலகேமிலே அவர் ஓர் இடையையிருக்க வறுமையில் பிறந்தார். தம்மைத்தாமே தாழ்த்திக்கொண்ட நமது இரட்சகரும் தாம் பிறக்குமிடமாகப் பெதலகேமையே தெரிந்துகொண்டார்.

ரேமைச்சக்கராதிபத்திய ஆதிக்கம் உச்சநிலையடைந்து, பாத்தியாமுதல் பிரித்தானியரை அத்துணை விசாலமாகப் பரந்திருந்தபோது, சேசார் அகுஸ்துஸ் சக்கிரவர்த்தி அதனை ஆட்சி செய்துவந்தகாலத்திலே யேசுபிறந்தார். அப்போது ரேமைச்சக்கிராதிபத்தியம் ‘பூமண்டல ஆட்சி’ யென்று அழைக்கப்பட்டலாயிற்று. ஏனெனில், நாகரீகஉலகிலே அதில் அடங்கியிராதபகுதியாக அரிதாகவேயிருந்தது. அதனால்தான் குடிசனக்கணக்கென்பது உலகமுழுவதையும் குறிப்பதாயிற்று. சனக்கணக்கு எடுக்கப்படவேண்டுமென்று—ஒவ்வொருவரும் தன் தன் சொந்தணர்சென்று பெயர் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சேசார் அகுஸ்துஸ் பிறப்பித்த கட்டளையின் பேரிலே தாவீதரசனின் கோத்திரத்தையும், குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவர்களான சூசையப்பரும், கன்னிமரியம்மாளுக்கும் கலிலேயாவிலுள்ள நசரேத்திலிருந்து, யூதேயாவிலுள்ள பெதலகேமென்னும் தாவீதநகரத்துக்குச் சென்றார்கள். சேசார் அகுஸ்துஸ் பிறப்பித்த கட்டளையானது இஸ்ரவேலின் புராதன தீர்க்கதரிசனங்களை நிறைவேற்றிப் பூர்த்தி செய்து வைக்கின்றது. மெசியாஸ் எனப்படும் கிறிஸ்துநாதர்—சமாதானத்தின் இளவரசர் ஜனனமாகின்றார். அவரது ஜனன சுபசெய்தியானது சம்மனசானவரால் இடையர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. வாணலகசேனை இடையர்கள் கேட்கச் சமாதானகீதம் பாடுகின்றது. இந்தச்சமாதானத்தை உலகமுழுவதிலும் பரந்துள்ள தனது ஞானமக்களுக்குத் திருச்சபையாலே திரும்பத்திரும்பக் கூறுகின்றது. “நீதியுடன் கூடிய சமாதானம்” என்று கிறிஸ்துநாதரின் பதிலாக உலகில் இருந்துவருகின்ற 12-ம் பத்தினாதபாப்பரசர் வேண்டுகின்றார். ஒவ்வொரு தேசமும் சமாதானத்தை ஆசிக்கின்றது. ஒவ்வோர் தேசத்துக்கும் சமாதானம் தேவைப்படுகின்றது. அகிலமழுவதும் ஒரேதொணியாய்ச் சமாதான வேண்டுதல் செய்கின்றது. மக்களை ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கங்கள் இந்தச் சமாதான வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்தாலோ!—பெதலகேம் நகரில் சம்மனசுகள் பாடிய சமாதானகானத்துக்கு அத்திவாரம்போன்றுள்ள நல்மனதைக் காண்பித்தாலோ! நத்தால்காலம் சமாதானத்துக்கும், சந்தோஷத்துக்குமுரிய ஓர் சுபகாலம். தேவபாலன் பிறந்தபோது இடையர்களுக்குத் தேவதூதனின் சுபசெய்தியையும், வானசேனையின் ஆனந்தகீதத்தையும் ஞாபகத்தில் கொணர்ந்து இச்சுபகாலத்திலே நாமும் நம்முடைய பத்திரிகைச் சந்தாதாரர்களாய், அபிமானிகளாய் இருந்துவருவாருக்கெல்லாம் கர்ந்தரிலே சுகமும், ஆசீர்வாதமும் விரும்பி நத்தால் சோபனம் கூறுகின்றோம்!

வோர் தேசத்துக்கும் சமாதானம் தேவைப்படுகின்றது. அகிலமழுவதும் ஒரேதொணியாய்ச் சமாதான வேண்டுதல் செய்கின்றது. மக்களை ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கங்கள் இந்தச் சமாதான வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்தாலோ!—பெதலகேம் நகரில் சம்மனசுகள் பாடிய சமாதானகானத்துக்கு அத்திவாரம்போன்றுள்ள நல்மனதைக் காண்பித்தாலோ! நத்தால்காலம் சமாதானத்துக்கும், சந்தோஷத்துக்குமுரிய ஓர் சுபகாலம். தேவபாலன் பிறந்தபோது இடையர்களுக்குத் தேவதூதனின் சுபசெய்தியையும், வானசேனையின் ஆனந்தகீதத்தையும் ஞாபகத்தில் கொணர்ந்து இச்சுபகாலத்திலே நாமும் நம்முடைய பத்திரிகைச் சந்தாதாரர்களாய், அபிமானிகளாய் இருந்துவருவாருக்கெல்லாம் கர்ந்தரிலே சுகமும், ஆசீர்வாதமும் விரும்பி நத்தால் சோபனம் கூறுகின்றோம்!

குருத்துவ வெள்ளியூபிலி

நாம் முன்னர் தெரிவித்திருந்த பிரகாரம் மாதகல் கட்டளைக் குரவரும், நமது பழைய மாணவரான ஒரேயொரு குருப்பிரசாதியென்று நம்மால் அருமை பெருமை பாராட்டப் பெற்று வருகிறவருமான வண. எஸ். ஏ. ஞானப்பிரகாசம் சுவாமியவர்களும், கொழும்பிலே நுகேகொடையிலுள்ள அர்ச். சூசையப்பர் நவசந்நியாசர்கள் மடத்தில் இருந்து வருகிறவரான வண. ஏ. ஜே. பி. அன்ரணைஸ் சுவாமியவர்களும் நிகழும் மார்கழி மாதம் 27-ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை தங்கள் குருத்துவ வெள்ளியூபிலியைக் கொண்டாடுவார்கள். யூபிலிநாயகர்களிலே வண. ஞானப்பிரகாசம் சுவாமியவர்கள் அன்றுகாலை மாதகல் அர்ச். தொம்மையப் போஸ்தலர் ஆலயத்திலே தமது யூபிலித் தோத்திர பாடற்பூசையை நிறைவேற்றுவார். வண. அன்ரணைஸ் சுவாமியவர்கள் அன்றுகாலை பம்பலப்பிட்டியிலுள்ள அர்ச். மரியநாயகியின் ஆலயத்திலே தமது யூபிலித் தோத்திர பூசையை நிறைவேற்றுவார். இன்னும் சிலாபமேற்றி ராசனத்திலே மட்டக்கொட்டுவாவின் கட்டளைக் குரவரும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான குருசகோதரர்களில் ஒருவருமான வண. மத்தியு தமெல் சுவாமியவர்களும் அன்றுதினம் தமது குருத்துவ வெள்ளியூபிலியைக் கொண்டாடவிருக்கின்றார். யூபிலிநாயகர்கள் மூவருக்கும் நாமும் இச்சுபசந்தர்ப்பத்திலே நமது தாழ்மையான சோபன வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். அவர்கள் கூடிய சுகபலத்துடனும், நீடிய ஆயுசுபலத்துடனும் இன்னும் பல்லாண்டுவாழ்ந்து, முன்னிலும் பன்மடங்கு தேவதோத்திரவாஞ்சையுடன் ஆன்ம இரட்சணிய தொண்டாற்றிவரத்தமது திருவருட்பிரசாதங்களைப் பொழிந்து அருள்பாலிக்குமாறு எல்லாமவலல் இறைவன் திருவடிகளை இரந்து நிற்கின்றோம்.

கால்கள் இல்லாதவரின் கத்தோலிக்க சேவை

பிரித்தானியிலும், அயர்லாந்திலுமுள்ள விசாரணைப்பங்குகள் முழுவதிலும் கத்தோலிக்க புத்தகங்கள், பத்திரிகைகளைக் கத்தோலிக்க இல்லங்களில் கொண்டு சென்றுவிற்றுப் பரப்புவதில் வாரந்தோறும் தங்கள் நேரத்தையும், சக்தியையும் செலவிட்டுக் கத்தோலிக்க சேவை ஆற்றிவருகின்ற ஆயிரக்கணக்கான கத்தோலிக்க ஆடவர்கள், பெண்மணிகளில் மிகக் கேல் கிங்ஸ்ரன் என்பவரும் ஒருவர். ஆனால், இவர் சுகபலதேகிகளான மற்றவர்களிலும் அதிகம் வேறுபாடுடையவர். ஏனெனில், இவர் கால்கள் இரண்டும் இல்லாதவர். செயற்கைக் கால்களை—அதாவது பொய்க்கால்களையே கொண்டுள்ளவர். யோக்கைஷயரிலே ஸ்கோட்ரன் நகரிலுள்ள அர்ச். தேவ அருளப்பர் ஆஸ்பத்திரியில் பன்னிருவருடங்களைக் ஓர் நோயாளியாய் இருந்துவருகின்ற இவர் ஆஸ்பத்திரிப் புத்தகச் சாய்ப்பை அதிகம் சிறந்தமுறையிலே பழக்கமாக நடத்திவருகிறார். தனது விசாரணைப்பங்கிலே கத்தோலிக்க பத்திரிகைகளை விநியோகிப்பதற்குப் பொறுப்பாயுள்ளவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவர்தனது நிக்காரை—அதாவது ஒரேயொரு ஆசனத்தைக்கொண்ட தனது சிறியவண்டியை வாரந்தோறும் ஒருமுறை ஸ்கோட்ரன் மெயில் வேஸ்றேஷனுக்குச் செலுத்திச் சென்று தாம் விநியோகிக்கும் பத்திரிகைகளை யெல்லாம் பெற்றுத்திரும்புகின்றார். டபிளின் நகரில் பிறந்தவரான இவர்தனது நான்காவதுவயதுமுதல் ஆஸ்பத்திரியிலேயே இருந்துவருகின்றார்.

திருக்குழந்தை யேசு....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உடையும் ஒரு பாவிச்சகோதரனின் ஆத்தமத்தைத் திவ்விய குழந்தையிடம் கட்டிச்சென்று அவர் முன் நிறுத்தினீடு.

இதைச் செய்வது எப்படி? ஒருசிறு துண்டுக்கொடுக்கியிலே அந்த நிர்ப்பாக்கியனின் பெயரை எழுது. ஆனால், முழுப் பெயரையும் எழுதவேண்டாம். உதாரணமாக, அவன் பெயர் பிற்றர் போல் என்றால், “பி. போ.” என்று மாத்திரம் எழுது அதைத் திருக்குழந்தையின் பாதத்திலேவை. 3 நாட்களுக்கு நீ திவ்விய பூசைகண்டு, அன்றேல் சிழமையிலே ஒரு காரணிக்கமாவது சொல்லி, எத்தனாளிலும் ஏதாவது ஒரு தபக்கிரிகையைச் செய்து, அந்த ஆத்தமம் மனத்திரும்பும்படியாக மன்றடி வருவேன் என்று பாலயேசுக்கு வாக்குப்பண்ணு. அவ்விதமே செய்து கொண்டுவா. பாலயேசு நிச்சயமாகவே அந்த ஆத்தமத்தை மனத்திரும்புவார். உனது நாமத்தையும் சீவியர்களின் புத்தகத்திலே வரைத்துவைப்பார். இதுதான் சகோதரமே நான் உனக்குச்சொல்லும் நத்தால் சோபனம்.

மிருகங்களுக்கு நாம் அன்பும், அகிம்சையும் காட்டும் பலகாரணங்கள் உண்டு. அவைகளுக்கும், எமக்கும் ஒருவரே ஆதிகாரணர் என்பது பிரதான காரணம்.

அர்ச். பெ. ஞமொழி அருளப்பர்

புனிதவீரர் பக்கம்

அண்ணா சொல்வது

எதனைத் தருவேன்!

அருமைச் சகோதரங்களே!

யேசுபிறந்த மகிழ்ச்சிநிறைந்த தினம் இதோ வந்துவிட்டது. இச் சபதினத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் பாலயேசுவின் அன்பை விரும்புகிறேன்.

யேசு மாட்டுத் தொழுவத்தில் மனிதனாய் பிறந்தாரே. ஏன்? நாம் இழந்து போன தேவ அன்பை எமக்குத் தரும்படி. இந்த அன்பு எம்மைத் தேவமக்களாக்கும். அவருடன் எந்நாளும் பரகதியிற் சீவிக்கும் உரிமை தரும். இந்த நத்தால் விழா உங்களை யேசுவடன் இணைக்க வேண்டுகிறேன்.

இத்தருணத்தில் "புனிதவீரர்" பக்கத்திற்குக் கதைகள், கவிதைகள் முதலியன எழுதிச் சிறப்பிக்கும் அன்பர்களுக்கும், அச்சகத் தலைவர், நண்பர்கட்கும் நத்தாற் சோபனமும், புதுவருடத்தில் அமலனின் ஆசியும் கூறுகிறேன்.

உங்கள் அன்புள்ள, அண்ணா.

—(—)

மேற்றிராணி ஆண்டகை அவர்களின் கடிதம்

கிறிஸ்துவில் எமக்கு மிகவும் அருமையான பிள்ளைகளே!

ஒரு பையனிடம் பல பந்துகளிருந்தன. அவன் அவைகளை எறிந்து விளையாடினான். அவன் எறிந்த பந்துகளில் ஒன்று தொலைந்து போனது. பல இடங்களிலும் அதைத் தேடினான். வெகுநேரமாகத் தேடினான். இறுதியில் கொல்லையின் ஒரு மூலையில் ஊத்தைக்குள் கிடந்து எடுத்தான்.

நத்தால் விழாவின் கடுத்து இக்கதையில் உண்டு. முன்கூறிய பந்துகள் கடவுள் படைத்த கோளங்கள். பூகோளமே (அதாவது மனிதர்) தொலைந்து போனது. அதைத் தேடி வந்தவர் எம் இரட்சா பெருமான் யேசு.

"இந்நேரம் வந்த தேதையா?.....

இந்நேரம் வந்ததெல்லாம்

ஏவை அதஞ்செய் பொல்லாச் சென்மபவத்தை யெல்லாஞ் செகத்தில் துரத்திவெல்ல பழவிஷத்தாலே வந்த

பவத்தைத் துரத்தி வெல்ல."

எனும் பாவடிகள் அதை விளக்குகின்றன.

நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து அனுசரிக்க வேண்டிய நன்மதி ஒன்றைப் பெத்திலேயின் திருக்குழந்தை புகட்டுகிறார். "என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அல்ல, என்னை அனுப்பினவரின் (பிதாவின்) திருவுளத்தை நிறைவேற்றவே பரலோகத்திலிருந்து வந்தேன்" (அருளா. 6, 38). பிதாவின் விருப்பம் என்ன? திருப்பாலனை விடை கூறுகிறார்: "குமாரனைக் கண்டு அவரிலே விசுவாசங் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் நித்திய சீவியத்தை அடைய வேண்டும் என்

பதே என்னை அனுப்பின பிதாவின் திருவுள்ளம்" (அருளா. 6, 40).

கடவுள் மனிதனாய் அவதரித்த மாமிச ஐக்கிய பரம இரகசியத்தின் உட்பொருள் இதுவே. பரிசுத்த திரித்துவத்தின் இரண்டாவது ஆள் மோட்ச சிம்மாசனத்தைத் துறந்து எமது மானிட சபாவந் தாங்கி எமது மூத்த சகோதராகி, பாவத்தைத் தவிர மற்றெல்லாவற்றிலும் எம்மைப் போலானார். இதெல்லாம் எதற்கு? தமது பிதாவின் திருவுளத்தை நிறைவுபடுத்த; எமக்கு இறைவன் அருள்தர; எம்மை ஈடேற்ற; இறை நாட்டிற்கு எமக்கு வழி துறக்க. நாம் எமது அழைப்பிற்கு ஏற்க நடந்து கிறிஸ்துவின் அடியாராக விரும்பினால் நாமும் அப்பரம பிதாவின் திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சுருங்கக்கூறுகில் கடவுளை அறிந்து, அன்பு பாராட்டி வழிபடுவதாலும் அவர் எமக்கு அருளியவைகளுக்காக உதாரமான, இயன்ற கைம்மாறு செய்வதாலுமே நாம் அத்திருவுளத்தை நிறைவேற்றலாம். இவ்வாறு பாலயேசு இழந்த பந்தைத் தேட நாம் அனைவரும் உதவலாம்.

இவ்வரங்களுக்கு அச்சாரமாக உங்களுக்கு நாம் ஆசி அளித்து நத்தாற் சோபனமும் புதுவருடத்தில் நிறைவான தேவ வரங்களும் விரும்புகிறோம்.

கிறிஸ்துவினதும் அமலோற்பவ அன்னையினதும் பேரால்,

உங்களன்புள்ள

✠ ஜே. எம். லியானுஸ்பிள்ளை, O. M. I.

யாழ்ப்பாண மேற்றிராணியார்

ஏழையொருவன் இன்னலின்வடிவம் வாஞ்சை, தூய்மை வளர்பெருமகத்தோன் பெத்தலைச்சிறுதார்ப் புல்லணைப்பிறந்த குழந்தைமலர்த்தாள் கும்பிடச்சென்றான் கையுறையில்லைக் காணிக்கையில்லை கனகமும், வெள்ளியுங் காணப்பிறவி அன்னைமின்கரத்தே அமலனைக்கண்டான் கண்ணீர்பொழியக் கலங்கித்தொழுதான் "பொன்னும், மீறையும், பொற்கிழிப்பரிசும் தந்துபணிவார் தாரணியேந்தர் ஏழையான் ஐயா! எதனைத்தருவேன்" என்னக்குமுறி இதயம்பிளந்தான் "அன்னையே! தாயே! என்னையான்" என்றான் ஏழையின் துயரும் ஏக்கமுஞ்சோர்வும் மாசறுகன்னி மாமிரிகண்டாள் கருணையனங் கனியநோக்கினாள் குமுதமலர்வாய் அமுதஞ்சொரிந்தாள் "ஏழைமகனே! ஏனோகலக்கம் உன் அன்பொன்றே உயர்கொடை" என்றாள் "ஜெயம்"

—(—)

சிவப்பு வண்டில்

எம். லியான்மோட்டை கிராமப் புறம். கிராமப் புறங்களில் நத்தார்க்கோலமும் கருத்தும் எக்காலத்திலும் காப்பாற்றப்பெற்று வருகிறது. நத்தார்த் திருவிழாவிற்கு முந்திய நாளில் ஊரிலுள்ள கோவிலில் குடில் அமைப்பதும் பாலயேசுவின் பிறப்புக் காட்சிக்குரிய சுருபங்கள் வைப்பதும் வழக்கம். குசைமாழுனிவரின் சுருபம் ஒருபக்கத்திலிருக்கும்; மாதாவின் சுருபம் தொழுவத்துக்கருகில்; பாலயேசு கைகளை விரித்த படி தொழுவத்தில்; கழுதையும் எருதும் குகையின் ஒருமூலையில். குகைக்குமேலே சோதிட சாத்திரிகளுக்கு வழிகாட்டிய நட்சத்திரம்.

நத்தார்விழா அதிகாலை. மூன்றாம் பூசையின்முன் சுருபங்கள் எல்லாம்

ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா எனப் பார்க்கச் சென்றார் சுவாமி குசைநாதர். ஏமாற்றமும் ஏக்கமும் அடைந்தார். பாலயேசுவின் சுருபம் அங்கு இல்லை. அக்கம் பக்கத்தில் அதிக நேரத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. கோவில் வீதிக்கு வந்த பொழுது ஏதோ இரைச்சல் அவர்காதுகளைத் துளைத்தது. ஒரு சிறுவன் சிவப்பு வண்டி ஒன்றை இழுத்துக்கொண்டு ஓடினான்.

அவன் குணானன். கொல்லன் தம்பையாவின் மகன். சுவாமிக்குச் சிரிப்பு வந்தது. குணானுடன் கதைத்தார். ஆகா! அவன் இழுத்துச்சென்ற விளையாட்டு வண்டியில் யேசுபாலன் சுருபமிருந்தது.

(அடுத்தபக்கம் பார்க்க)

—(—)

தேவபாலன்

தேவபாலன் பூவிளிரல் சென்மித் தாரே மாஸிடனும்

*
வானம் மாரி பெய்யாதோ மன்னன் குடிலில் பிறந்திட்டான்

*
உலகின் கவலை ஒழியாதோ ஒப்பில் லாதான் வந்திட்டான்

*
அமைதி எங்கும் நிலவாதோ அச்சம் நீங்கி வாழோமோ

*
வாடை பனியால் தொத்துடல் வாய்விட்டழுதல் ஏனையா?

*
தேடிப் பார்த்தும் ஓர்இல்லம் தேவபாலர்க் கிங்கில்லை

*
உள்ளம் என்ற இல்லத்தை உறையக் கொடுக்க வருவீரே!

*
மயிலே குயிலே வாருங்கள் வாறோர் பரணைப் பாருங்கள்.

“குணாள! நீதானா? ஏன் பாலயேசுவின் சுருபத்தை எடுத்தாய்?” எனக் கனத்த குரலிற் கேட்டார்.

குணாளன் தலையைத் தொங்கவிட்டுக் கால்விரல்களை எண்ணுபவன் போல் நின்றான். சுவாமி கடுமையாய் ஏசினார். சிறுவன் ஒருவார்த்தை சொன்னாலில்லை; பதிலாய் நிலத்தைக் கிளறினான் பெருவிரலால்.

“நத்தாருக்கு ஒரு சிவப்பு வண்டில் கிடைக்க வேண்டுமென்று மன்றாடினேன். சிவத்தவண்டில் கிடைத்தால் பாலயேசுவை அதில் வைத்துச் சுவாரி செய்வேன் என மன்றாடினேன். இன்று அவர் பிறந்த நாளல்லவா?” என்றான் அழுதுகொண்டு.

குசைநாதர் சுவாமிக்குச் சிரிப்புப் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அவருடைய கடைக்கண்களில் நீர்த்திவலைகள் காணப்பட்டன.

“இப்பதான் விளங்குது தம்பி; நான் இதை அறியாமல் அல்லோ, தம்பியைச் சரியாய்ப் பேசிப்போட்டேன். அதுசரி; இன்று அவர் பிறந்தநாள்; குணாளன் நல்ல வெகு மதி கொடுத்திருக்கிறான்,” என்றார்.

யேசு பாலகனின்

திரு ஜனனம்

1. மாரிக் கடுங்குளிர் மார்கழிச் சாமத்தில் வானிறை யோன்பூவில் தான்பிறந்தார் வாரி யணைத்தனர் மாதுமரியொடு மாதவன் சூசையே பாருமம்மா!
2. பட்டி நடுவிலே தொட்டில் மறைவிலே பாலனுக் காதர வாகரின்றூர் கட்டி எமையன்பாய்க் காத்திடும் பூங்கொடிகையிற் கொண்டவளன் பாருமம்மா!
3. நல்ல மனம்பூவில் உள்ளவர்க் கேரிதம் நல்ல சமாதானம் நாடுமென்றே வல்லபரன் சேனை வானுலகால் வந்து வாழ்த்திடுங் காட்சியைப் பாருமம்மா!
4. காவல் செய்துநின்ற ஆயர்கள், வானவர் கானங் கேட்டார் அர்த்த சாமத்திலே ஆவலுடன்நின்று பாதம் பணிந்தன்பாய் ஆசாரஞ் செய்தனர் பாருமம்மா!
5. மன்னவர் மூவர் வழிநடந் தேசுடர் மங்கா முடியுடன் வந்துநின்றே பொன்னுடன் மீறையும் தூபமும் வைத்தவர் பூம்பதம் போற்றினர் பாருமம்மா!
6. பாவ வினைபோக்கப் பாரில்மனுவான பாலக யேசுவின் பாதமலர் ஆவலுடன் தொழும் ஆயர், மூவேந்தரின் அற்புத காட்சியைப் பாருமம்மா!
7. பட்டுப் பணியோ பசுமலர்த் தொட்டிலோ பஞ்சனை மெத்தையோ வேண்டாது மட்டுக் கடங்காத வல்லபரன் துயில் மாட்டுத் தொழுவத்தைப் பாருமம்மா!
8. ஆரீரோ ஆரீரோ தெய்வீக பாலனே ஆரீரோ ஆரீரோ கண்வளராய்! ஆரீரோ ஆரீரோ கண்வளர் பாலனின் ஆனந்த காட்சியைப் பாருமம்மா!

—ஆனந்தம்

வாழ்த்துவமே!

வானிந்துதாந் இசைபாட மன்னர்மூவர் துதிகூடக் கானிலாயர் களிகூடக் கரியவலகைக் கணமோடக் கோனிற்சிறந்த தவிதுகுலக் கோமான்பிறந்தார்! பிறந்தாரே! தேனிற்சுழைத்த மதுரமொழி திசைகொட்ட வாழ்த்துவமே!

சதாசகாயமாதா கோணம்

“விடியற்காலத்தின் நட்சத்திரம்”

“கீழ்த்திசையில் அவருடைய நட்சத்திரத்தைக்கண்டு அவரை ஆராதிக்க வந்தோம்.”

கர்த்தரை ஆராதிக்கவந்த சோதிட சாத்திரிகள் மூவரென்றும், அவர்கள் இராசபதவியில் உள்ளவர்களென்றும் பாரம்பரியங்கூறும். அவர்கள் செய்த பயணம் நீண்டதும், ஆயாசமிக்கது மாய் இருந்தது. அவர்கள் தங்கள்சுய சிமையைவிட்டுப் புறப்பட்ட நேரத் தொடக்கம், “பூதர்களுடைய இராசா” பிறந்திருந்த மாட்டுத்தொழுவத்தை வந்தடையும்மட்டும் பிரபையுள்ள புகிய நட்சத்திரம் ஒன்று அவர்களுக்கு வழிகாட்டியது. அவர்கள் தொழுவத்திற் பிரவேசித்துத் தங்கள் இராசாவும், இராட்சகரும், தேவனுமாகிய திருப்பாலகனை அவர்தாயான மரியம்மா ளோடுகண்டு, சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து அவரை ஆரதித்தார்கள். மேலும், தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து பொன்னும், தூபவர்க்கமும், மீறையும் அவருக்குப் பாதகாணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இந்தநத்தால் சுபகாலத்திலே நாங்களும் அந்தமூவிராசாக்களைப்போல் பெதல்கேயிலுள்ள எளியமாட்டுத் தொழுவத்தை நோக்கியே செல்லுகிறோம். ஆனால், எங்களை வழிநடத்திச் செல்லும் வெளிச்சம், வானத்திற் தோன்றிய இயற்கை நட்சத்திரமல்ல, “விடியற்காலத்தின் நட்சத்திரம்” என்று அழைக்கப்படும் தேவதாயாரே. ஆம், மரியாயே எங்கள் சம்பூரண மேல்வரிச்சட்டம். எங்கள் சம்பூரண உதவி, எங்களுக்கு வழிகாட்டும் விடிவெள்ளி. அவயின் ஒத்தாசையோடு கிறிஸ்துபாலகனை நத்தால் இரவு எங்கள் இருதயங்களில் வரவேற்க நாங்கள் ஆயத்தம் செய்வோமாக.

ஆகமனகாலத்தின் முதலாம் நூயிறுவார்த்தொடக்கம் நத்தாலுக்கு முந்திய தினம்மட்டும் எங்கள் முன்மாதிரியாகிய மரியாயைப்பற்றிப் பழையபுகிய ஏற்பாடுகளிலிருந்து பலபெற்றுக்காட்டுகளை ஓயாது பரிசுத்தமாதா வாகிய திருச்சபை நமக்கு நினைவுபடுத்தினதது. விதாவதாரத்தின் தேவதிட்டத்தில்,

தேவதாயார்வகித்துள்ள முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி நாம் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளச் சிலபெற்றுக்காட்டுகள் உதவியாயிருக்கும். அப்போது, அவ்வைப்போல நாமும் தேவபாலகன்முன் அடிபணிந்து ஆரதிப்பவர்களாவோம்.

“கர்த்தர்தாமே உங்களுக்கு ஒரு அடைபுளத்தைக் காண்பிப்பார். இதோ ஒருகண்ணிகை கர்ப்பந்தரித்து ஒருபுத்திரனைப் பெற்றெடுப்பாள். அவர் எம்மனுவேல் என்று அழைக்கப்படுவார்.”

கிறிஸ்துவின் வருகையைப்பற்றியும், திருச்சபைமூலம் அவருடைய அரசாட்சியைப்பற்றியும் உள்ள தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களுள் இசையாஸ் தீர்க்கதரிசியின் இந்தவாக்கியங்கள் மெத்த அழகானவை. இந்த ஆச்சரியசம்பவங்கள் நடந்தேறும் என்பதற்குரிய அடையாளம் என்ன? கன்னிமை கெடாது கர்ப்பந்தரித்தல். “ஒருகண்ணிகை அவரைப்பெற்றெடுப்பாள்.” இந்த ஸ்திரி—இந்தக்கண்ணிகை பிதாப்பிதாக்களுக்கும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் வரவிருக்குஞ்சம்பவங்களுக்கு ஒருவாக்குத்தத்தமாக மாத்திரமே விளங்கினாள். ஆனால், நாங்கள் அந்தத்தேவ வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரபிள்ளைகள்; அத்திருவைபம் நடந்தேறிவிட்டதைக் காணும்பாக்கியசாலிகள்.

உலகம் பாலஅந்தகாரத்திலும், பொய்த்தேவவழிபாட்டிலும் மூழ்கியிருந்தது. விசுவாசமுள்ள சிலபூதசனங்கள் வாக்குப்பண்ணப்பட்டவரின் வருகையை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உலகத்தின் ஒளி உதயமாகிவிட்டது, நீதியின் தேவ குமாரனை ஒருகண்ணிகை கர்ப்பந்தரித்திருந்தாள் என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள் இல்லை. ஆண்டவருடைய சம்மனசானவர்! “பிரியபிரசாத பூரணியேவாழ்க! ஸ்திரீகளுக்குள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் நீரே!” என்று மங்களம் சொல்லவே, தீர்க்கதரிசனவாக்கு நிறைவேறியதை மரியம்மாத்திரம் அறிந்திருந்தாள்.

“இதோ உமதுபாதத்தில் கர்ப்பந்தரித்து ஓர்குமாரனைப் பெறுவீர். அவ

ருக்கு யேசுஎன்னும் நாமம்சூட்டுவீர். அவர்பெரியவராய் இருப்பார். உந்த மாளவருடைய சதன் எனப்படுவார். ஆண்டவரான சர்வேசரன் அவர்தந்தையாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குத்தந்தருளுவார். ஆதலால், அவர் யாக்கோபின்கோத்திரத்தில் என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்”

இராட்சகரும், இராசாதி இராசாவும், தேவனுமாகிய மரியாயின் சதனைப்பற்றிச் சம்மனசானவர் இவ்விதம் விஸ்தரித்தார். தனது கன்னிமைகெடாதென உறுதிபெற்றபின்னரே மரியாய் “இதோ ஆண்டவருடைய அடிமையானவன். உம்முடைய வார்த்தையின் படியே எனக்காகக்கடவது” என்று தலைகுனிந்து தனது தாழ்மையான சம்மதத்தைத் தெரிவித்தாள். தனது சம்மதத்தைக் கொடுத்தவுடனே தானே தேவசதன் அவளது கன்னி உதரத்தில் மனிதாவதாரமாயினார்.

மரியம்மாளின் வார்த்தைகள் பாலக தேவனைத்தானே பூலோகத்துக்கு இழுத்துவந்தன. இந்த நத்தால் காலத்தில் நமதுமனநிலை எவ்விதமிருக்க வேண்டுமென்பதைக் காட்ட அவ்வார்த்தைகள் நமக்கு ஒரு திறவுகோல் போல இருக்கவேண்டும்.

திருச்சபையின் போதனைகளுக்கு அமைவாகத் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்வதும், அவருடைய திருச்சித்தத்துக்கு அமைந்து நடப்பதும், தானதரு மஞ்செய்வதும், தபஞ்செய்வதும் இந்த நாட்களில் எங்கள் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும்.

திருச்சபையின் போதனைகளுக்கு அமைவாகத் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்வதும், அவருடைய திருச்சித்தத்துக்கு அமைந்து நடப்பதும், தானதரு மஞ்செய்வதும், தபஞ்செய்வதும் இந்த நாட்களில் எங்கள் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும்.

மனமும் ஆனந்தமாய் எழும்பி மகிழ்கின்றது. ஏனெனில், தமது அடிமை யானவருடைய தாழ்மைபடைக்கிருபா கடாட்சமாய்ப்பார்த்தருளினார். ஆகையால், இதோ இக்கலமுதல் எல்லாத் தலைமுறைகளும் எண்ணப்பாக்கியவதி என்பார்கள்.” இம்மேரையாகத் தேவமாதா திருச்சதனைக் கர்ப்பந்தரித்த தம் தேவனைப்புகழ்த்து, தோத்திர கீதம்பாடினாள். தனது ஒன்றுமில்லாமை யையும், ஆதியந்தமில்லாத நித்திய தேவன் தனஉதரத்தில் மாளிடச்சட்டைசாத்தி உற்பவித்ததையும் நினைக்க நினைக்க மரியம்மாளுக்கு ஆனந்தம் ஒரு புறம், அதிசயம் ஒரு புறமாகவே, அவள் தேவனை வாழ்த்திப் போற்றித் துதித்தாள். எங்கள் மேற்கொண்ட அபார அன்புப்பெருக்கால் பூலோகத்துக்கு வந்த—மனுவுருவெடுத்துப்படாதபாடு கள்பட்டு நம்மை இராட்சிக்கவந்த நர தேவனை நாமும் தோத்திரித்துப் புகழ்ந்துபாடுவோம்.

“விடியற்காலத்தின் நட்சத்திரம்” ஆகிய வழிகாட்டியை விசுவாசத்துடன் பின்தொடர்ந்து சென்றால் மூவிராசாக்களைப்போல நாங்களும் தாயாகிய மரியம்மாளோடு குழந்தையே சுவைக்காண்போம். எங்கள் கீதம் “உன்னதங்களில் தேவனுக்கு மகிமையையும், பூமியில் நல்லமனமுள்ளவர்களுக்குச் சமாதானமும் உண்டாவதாக” என்ற சம்மனசுகளின்கீதத்தை ஒத்ததாக இருக்கும். உள்ளபடியே கிறிஸ்துவின் சமாதானம் எங்கள் இதயங்களில் பூரணமாக நிரப்பும். இதைப்பூரணசந்தோஷம் எங்கும் காண முடியாது. “வாரும் வணங்குவோமே, வாரும் வணங்குவோமே வாரும் வணங்குவோமே—பாலனை”

நத்தால் பரிசு

“உந்தங்களில் சருவேசுரனுக்கு மகிமைப்பிரதாபமும் பூலோகத்தில் நல்மனதுள்ள மனுஷர்களுக்குச் சமாதானமும் உண்டாவதாக!”

மார்கழிமாதம் பிறந்ததும் யாவர் மனதிலும் நத்தால்திருநாளைப்பற்றிய சிந்தனையே. மங்களகரமான இந்தச் சுபதினத்தில் ஒவ்வோர் கிறிஸ்துவ குடும்பத்தினரும் தமது இனசனர், சிநேகிதர் ஆகியோருக்குச் சோபன வாழ்த்துகளாலும், அன்பளிப்புகளாலும் தங்கள்இதயங்களில் பொங்கியெழும் ஆனந்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வது சர்வசாதாரணம். இந்த வழக்கம் முதலாவதற்கால் தினத்திலிருந்தே — பெதலகேமின் ஏழை இடையர்கள் யேசுபாலகளைத் தரிசிக்கச் சீசுசுநர்போது தங்களால் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய பா த காணிக் கைகளைக் கொண்டுசென்றகிறிஸ்து ஆரம்பமாயிற்று. நவமாகத்தோன்றிய நட்சத்திரத்தால் வழிநடத்தப்பட்டுக் கீழ்த்திசையிலிருந்துசென்ற மூவரசர்களும் தூபம், பொன், வெள்ளைப்போளம்என்னும் மூவிதகாணிக்கைகளைக் கொண்டு சென்று திருக்குழந்தையேசுவுக்குத் தெட்சணை வைத்தார்கள். ஆனால், இந்தக்காணிக்கைகள், தெட்சணைகளாகிய கொடைகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலை சிறந்தபரிசுபரிதாவாகிய சர்வேசுரன் மனுக்குலத்துக்கு உவந்தளித்த கொடையாகும். இந்தப் பரிசுதான் என்ன? தமது ஏகபேறான திருக்குமாரனை எமது இரட்சகராகத்தந்து அனுப்பினதே.

தூதுசென்ற வானதூதன்
கடுங்குளிரிவீசிய—மக்களைநடுநடுங்கப்பண்ணிய அந்தஇரவிலே, பெதலகேமநகர் அயர்ந்து துயிலில் ஆழ்ந்திருந்த வேளையிலே, எளிய இடையர்கள் மாத்திரம் தங்கள்மனதைகளைக் காவல் பண்ணுவதற்காக விண்ணில் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்த நட்சத்திரக்குடையின் கீழ் நித்திரைவிழித்துக் காத்திருந்த போதினிலே, அர்த்தசாமரோத்திலே இதோ வானுலகபிரபைவீசம் தேசோமயமான ஓர் தேவதூதன் அந்தஇடையர்கள்முன் தோன்றுகின்றார். அவர்கள்மத்தியிலே உலக இரட்சகர் ஓர் திருக்குழந்தையாகப் பிறந்திருக்கும் சுபசெய்தியை அவர்களுக்கு அறிவிக்கின்றார். அச்சணமே வானுலகசேனையின்கூட்டம் அந்தத்தேவதூதனோடு சேர்ந்து. “உந்தஸ்தலங்களிலே சர்வேசுரனுக்கு மகிமைப்பிரதாபமும், பூலோகத்திலே நல்மனதுள்ள மனுஷர்களுக்குச் சமாதானமும் உண்டாகக்கூடியது”என்னும் மங்களகீதத்தைப் பாடி ஆர்ப்பரிக்கின்றது. மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள் தன்னும் இந்த மங்களவார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டன போல் எதிரொலிசெய்கின்றன. இந்தச் சந்தோஷசமாச்சாரம் இடையர்களிடையே காட்டுத்திப்போன்று பரவியதும் அவர்கள் தேவபாலகளைத் தரிசிப்பதற்காகக் காணிக்கைகளுடன் செல்லுகின்றார்கள்.

முடப்பையனின் காணிக்கை
மாட்டுத்தொழுவத்திற்குச் சிறிது அப்பாலிருந்த ஒருவறியமுடப்பையனின் செவிகளிலும் இச்சுபசெய்தி தொனிக்கின்றது. அவனும் யேசுபாலகளைத் தரிசிக்க ஆவற்படுகின்றான். ஆனால், அங்குசெல்லவோ அவன் மனம் தயங்குகிறது. ஏனெனில், அத்திவ்வியகுழந்தைக்குக் காணிக்கை வைக்க அவனிடம்யாதொன்றுமில்லை. ஆனால், அத்திருக்குழந்தையைக்காணவேண்டும்; அவரைவணங்கி நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்ற ஆவலோ அவனை விட்டபாடிவலை. இந்த ஆசையைப் பூர்த்திசெய்வதற்காக எவருமில்லாத சமயம்பார்த்துப் போகவேண்டுமென அவ்வாறு தருணம் தொழுவத்தண்டை

சென்று எட்டிப்பார்க்கிறான். தெய்வீக பிரபைவீசம் திவ்வியபாலகனின் திருவதனத்தைக் கண்குளிரக்காண்கிறான். வறியஇடையர்கள் சமர்ப்பித்த காணிக்கைகள் ஆங்காங்கே பரவிக்கிடப்பதையும் கண்டுகொள்ளுகிறான். அதனால் அத்திருக்குழந்தைக்கு ஏதோ ஒரு காணிக்கை செலுத்தியே தீரவேண்டுமெனச் சிந்தித்த, கடைசியாக ஒருதீர்மானத்திற்குவந்தவன்போல் அக்கனிப்பு மேலிட்டவனும், திருக்குழந்தை முன்பாகச்சென்று “திவ்விய பாலகனே! வறியமுடப்பையனாகிய நான் உமக்கு எதைக்காணிக்கையாகவைக்க முடியும்! ஓர்இடையனாயிருந்தால் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையாவது காணிக்கை வைப்பேனே! வேறுநிலையிலிருந்தாலும் நான்வைக்கக்கூடிய காணிக்கையை வைக்கமுடப்பேனே? இருந்தும் இதோ! என்னால் தரக்கூடியதை உமக்குத்தருகின்றேன். எனது இருதயத்தை உமக்குச்சொந்தமாக்கியருளும்” என்றுபாடுகிறான். இந்தமுடப்பையனின் பரிசைத் தேவபாலகனும் ஏற்றுக்கொண்டவர்போல அவன்பக்கமாகத் திரும்பி ஓர்புன்முறுவல் காண்பிக்கின்றார்.

தான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனென்று முடப்பையன் அப்போதே உணர்ந்து கொள்ளுகிறான். அவன் இப்போது ஒருமுடவனல்ல. நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடியவனாகிவிட்டான். உதாரணத்தில்தோலிப்போகாதவராகிய திவ்விய பாலகன் அம்முடப்பையனின்பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டு வாளாவிருப்பாரா? **யேசுபாலகனுக்கு எமது காணிக்கை**
நத்தால்திருநாளைத் தற்காலம் கொண்டாடுகிற நாங்களும் எவ்விதபரிசுகளைத் தேவபாலகனுக்குச் சமர்ப்பிக்கமுடியும்? செல்வந்தர்கள் ஒரு வறியகுடும்பத்தை அன்றுதினம் ஆதரித்து உதவிபுரிந்தால், அந்தக்குடும்பத்தினர் கொள்ளும் ஆனந்தம் யேசுபாலகன்கொள்ளும் ஆனந்தமேயாகும். “எனது இந்த எளியசகோதார்க்குச் செய்தவை எனக்கே செய்தவைபோலாம்” என்பது எமது இரட்சகரின் மணிமொழியன்றோ!

பாலகதேவன் உண்மையிலே சமாதானத்தின் ஓராசா அன்றோ! அவர் வானுலக சம்மனசுகள்மூலம் தெரிவித்த முதற்செய்தி “நன்மனசுள்ளவர்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக” என்பதே. நாமும் எமது இருதயத்தைத் தாழ்ச்சி, பிறர்சினேகம்முதலிய புண்ணியங்களால் அலங்கரித்து அவருக்கு மனத்தாராளமாய் அர்ப்பணம்செய்வோம். அவரும் சமாதானம், பரிசுத்ததனம், சந்தோஷமாகிய தமதுநத்தால் பரிசுகளை எமக்குக் குறைவின்றி அருளுவார்என்பதில் சந்தேகமில்லை. **V. M. J.**

தொழுவமுங் கழுமாரமும்
(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
மரியம்மாளிடத்தில் மாமிசஜக்கியமாகி மனுஷனானார்” என்றபின், “எங்களுக்குக் காப்ப போஞ்சியு பிவாத்திதுவின்கீழ் சிலுவையில் அறைப்பட்டு” என விசுவாசஉச்சாரணஞ் செய்வோம். பாஸன பிறப்புக்குடல். சிலுவையுடன்சார்ந்தால்தான் கருத்துப்பூரணம்அடையும். நத்தால்தினத்தில் நாம் அளவில்லாமகிழ்ச்சிகொள்ளக் காரணம்என்ன? “கடவுள் உலகத்தை (மக்களை) எவ்வகையாய் நேசித்தாரெனில், தமதுஓரே பேறான குமாளை அளித்தார், அவரால் உலகம் உய்யும்பொருட்டு.”

பெதலகேமஎனும் சிற்றூரில் தேவபாலன் பிறந்தபொழுது வானலோக சேனைகளாகிய சம்மனசுகளால்பாடப் பெற்ற உந்தகீதம் இதுவாகும். (லூக். 2: 14.) திருச்சபையில் கொண்டாடப்படும் திருநாட்களுள் கிறிஸ்துமஸ்என்பபெயர் நத்தால் திருநாளைப்போன்று சந்தோஷமிக்கபெருநாள் வேறொன்றில்லை. நாலாயிரம் வருடங்களாகப் பிதாப்பிதாக்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், நானிலத்தோரும் ஆவலோடு காத்திருந்த உலகஇரட்சகர் பிறந்தசுபதினம்இது. மனுக்குல இரட்சணியத்திற்காகத் தேவசுதன் கன்னிசுத்த தேவஅன்னை மரியம் மாளின் நிர்மல உதரத்தில் அற்புதவிதமாய் உற்பவித்து, ஓர்திருப்பாலகனுய்உதித்த சுபமங்கள தினம்இது. ஆகவே, எமது இதயகடாகத்தின் அணைகளை உடைத்தெறிந்து கரைபுரண்டோடும் ஆனந்த பிரவாகம் நிறைந்த மனோகரமான ஓர்மகாபண்டுகை இது. அதனால், இதனைக் கிறிஸ்துவஉலகம் அத்துணை பெருங்குதூகலமாகக் கொண்டாடுவது ஆச்சரியமல்ல. வானதூதர்களே விண்ணுலகை விட்டு மண்ணுலகில் இறங்கிவந்து ஞானானந்த மோட்சகானம்பாடிச் சாமக்காவல் செய்து கொண்டிருந்தஇடையர்களை ஆனந்த பரவசத்துக்குள்ளாக்கினார்களெனில் பின்னர் பேசவும்வேண்டுமா? பாலகிய கிறிஸ்துமஸ் அல்லது நத்தால் பெருநாளன்று உலகமடங்கலுமுள்ள கிறிஸ்துவர்களமத்தியில் ஓரேகுதூகலம்! ஓரேஆனந்தம்! சந்தோஷ கொண்டாட்டம்! ஆகவே, நாமும் ஞானானந்தம்பயக்கும் இந்தப்பெருவிழாவில் பங்குபற்றிப் பலன்பெற வருந்துவோமாக!

“கிறிஸ்துமஸ்” அன்று முன்னர் கூறியசம்மனசுகளின் உந்தசெய்தியைக்கொண்டு உங்கள் இல்லங்களுக்கு வருவார். ஆனால், அவர்எல்லா இல்லங்களையும் தரிசிக்க நேரகாலம் இடந்தருமோஎன்பது சந்தேகம். அதனால், அவர் இயன்றவரை தரிசிக்கக்கூடிய இல்லங்களை யெல்லாம் சென்று தரிசிப்பார். ஆனால், ஒருஎச்சரிக்கை! அகாவது அவர் “கிறிஸ்துமஸ்” வேடந்தாங்கி உங்களிடம் வருவது ஏதாவது தண்டிப்போகவல்ல. ஆனால், யேசுபாலனின் இந்தக்கிறிஸ்துமஸ் சுபநாளிலே உங்களை மகிழ்விக்க உங்கள் இல்லம் தேடிவரும் கிறிஸ்துமஸ் பவக்கு நல்வரவு கூறுங்கள். எவ்வளவு பயபக்தியாய்க்கொண்டாடக்கூடுமோ அவ்வளவு பயபக்தியாய்க் கிறிஸ்துமஸ் விழாவை நீங்கள் கொண்டாடி அவரை ஆனந்தவெள்ளத்தில் மிதக்கச்செய்யுங்கள். உங்கள் இல்லங்களிலே நீங்கள் அலங்கரித்துத் தீபம் ஏற்றி வைத்திருக்கும் கிறிஸ்துமஸ்குடல் அதிகம் கண்ணுக்கு அழகாயிருக்க அவர்காணும் போது, அவரும் ஒருகால் கையெடுத்துத் தேவபாலனைக் கும்பிட்டுவிட்டுத் திரும்பி உங்களைப் பார்க்கும்போது, அவரது பொக்குவாயில் ஒரு பெரிய புன்னகை தவமுமானால் நீங்கள் கிறிஸ்துமஸ் விழாவை சந்தோஷங்கொண்டு உங்களை ஆசீர்வதிப்பார்.

நீங்கள், “கிறிஸ்துமஸ்” என்றால் யாரென்று தெரியுமா? அவர்தான் அர்ச்சு, நீக்கல்— சந்தீக்கலார். பொரித்து மேசைமேல் வைத்த சேவலைச் செட்டையடித்துக் கூவச் செய்த பெரிய அற்புதவாத்நான அர்ச்சிய சிட்ட மேற்றிராணிபார். சிறுபிள்ளைகளென்றால் அவருக்கு உயிர். ஓர் நத்தால் விழாக் கொண்டாட்டமன்று அவர்புதுமையாக அழகிய சென்றிற் அங்கி தரித்தவராய், நரைதிரைவிழந்த ஓர் விருத்தாப்பியாய் ஓர் பொட்டணத்தில் மிட்டாய் முதலாம் தின்பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து யேசுபாலனின் திருநாமத்தினால் தமது நண்பர்களும், தோழர்களும் சிறுபிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை யெல்லாம் மகிழ்வித்து மறைந்துபோயினார். ஆனபடியாற்றான் கிறிஸ்துமஸ் பப்பா கிறிஸ்துமஸ் விழாதோறும் இவ்விதகோலத்துடன் காட்சியளித்து, மக்களை — விசேஷமாகப் பிள்ளைகளைச் சந்தோஷிப்பிக்க வருவார் என்பது அந்தநாளமுதல் இருந்துவரும் ஓர் எண்ணமாகும்.

உங்கள் இல்லங்களைத் தரிசிக்கவரும் “கிறிஸ்துமஸ்” வின் கண்ணோட்டம் முதன்முதல் சிறுபிள்ளைகளையே கவர்த்துகொள்ளும். அவர்களெல்லாம் கிறிஸ்துமஸ் விழாவன்று ஒருவர் தப்பாது தங்கள் பெற்றோருடன் அழகான உடைகள் தரித்து முந்தமுந்தக் கோவிலிலே கூடியிருக்கும்போது — திவ்விய பூசைமுடிந்து சின்னக்குழந்தையேசுவுக்குத் தங்களைக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்துக்காணிக்கை செலுத்திவிட்டுத் திரும்பும்போது அவர் எல்லோரையும் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டே நிற்பார். இவர்களை வேளை உங்களைக் கோவில்வளவில் உபசரிப்பார். அதன்மேல் இல்லங்களுக்குப் புறப்படுவார். ஆகவே, அவருக்கு மரியாதை செய்து, நீங்கள் எத்துணை பக்தியருட்சியாகக் கிறிஸ்துமஸ் விழாவைக் கொண்டாடுகிறீர்கள் என்பதை அவருக்குச் சரிவரக் காட்டிவிடுங்கள் சுபம்.

“பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக”
கி. எஸ். நாயகம்
கிறிஸ்துமஸ் பப்பாவின் அந்தாங்க காரியதரிசி, பத்தாவத்தை, இளவாலே.

அவருக்கு யேசு என்னும் நாமம். ஏனெனில், அவரே ஜனத்தைப் பாவங்களினால் இரட்சிப்பார். — மத். 1, 21.

+

கிறிஸ்மஸ்தாத்தாயார்?

மரண அறிக்கை

பிறப்பு: 12-2-06

இறப்பு: 14-12-57

திரு. கீ. ஞானப்பிரகாசம்
அவர்கள்
அமரபதமடைந்த
முதல்வருட
மரண ஞாபகம்
(7-1-57)

தமது 47-வது வயதிலே எங்களைவிட்டு மறைந்தவரும், மேரி எலிசபேத் ஆசிய என் பத்தாவும், கீதபொன்சலன், வேதமணி, ஆன்மேரி, நெஜீனா இவர்களின் தந்தையுமான திரு. கீ. ஞானப்பிரகாசம் மரணமடைந்த முதல் வருடம் 7-1-58-இல் பூர்த்தியாகிய படி யால் இதனைக் கண்ணாறும் வண. குருப்பிரசாதிகள், சங். சந்திராச, கன்னிகா ஞானசகோதரர், மற்றும் கிறிஸ்துவவிசுவாசிகள் யாவரையும் அவரின் ஆன்ம இளைப்பாற்றிக்காக வேண்டிக்கொள்ளுமாறு பணிவாய் வேண்டுகின்றோம்.

நேசப்பத்தாவை இழந்து தயருறும் பாரியாரும், பிள்ளைகளும்

கோட்டு விற்பனவு விளம்பரம்

இல. M. B. 1391

யாழ்ப்பாண டிஸ்திரிக்டோட்டில்

யாழ்ப்பாணம் தற்காலம் கொழும்பு

1. ஏபிரகாம் அலோவியஸ் செல்வநாயகமும்,
2. பெண் மேரி திரேசாவும்
— வழக்காளிகள்.

எதிராக

யாழ்ப்பாணம், ஆஸ்பத்திரி ரோட் 175/3

1. சின்னத்துரை பழனித்துரையும்,
2. பெண் மதியாபரணமும்,
3. பிறெடறிக் ரோனல்ட் சந்தியாகுவும்
— எதிராளிகள்.

யாழ்ப்பாண டிஸ்திரிக்டோட்டின் M. B. 1391-ம் இலக்க வழக்கில் எனக்குக் கிடைத்த கோட்டுக்கட்டளைப்படி, பின்னால் விபரிக்கப்படும் ஒரு துண்டுக்காணி 1958-ம் ஆண்டு தமாதம் 28-ந்திகதி செவ்வாய்க்கிழமை முற்பகல் 10 மணி தொடக்கம் அந்தக்காணிக்குள்ளின்று பிரசித்த ஏலத்தில் விற்கப்படும்.

தீர்வைத்தொகை: முதல்வட்டி ரூபா 1,800-உம், இன்னும் ரூபா 1,500-க்குப் 10-12-56 தொடக்கம், 21-3-57 வரையும் 100-க்குப் 15% வட்டியும், அதன்பின் கூட்டுத்தொகைக்கு 5% வட்டியும், கோட்டுச் செலவு 200 ரூபா 25 சதமும்.

காணிவிபரம்

வடமாகாணம், யாழ்ப்பாண டிஸ்திரிக்ட் யாழ்ப்பாணப் பகுதி வண்ணார்பண்ணைக் கோயிற்பற்று, வண்ணார்பண்ணை கிழக்கே குருந்தடி வளவும், நீலகுட்டி மடமும். நி. ப. 5 1/2-யும், செய்யயிர், வான் பயிர்களும், கிணற்றுப்பங்கும், மற்றும் அதைச் சேர்ந்தவைகளும். எல்லை: கிழக்கு — ஆறுமுகம் கனக ரெத்தினத்தின் உரிமைக்காரருக்கும், பங்காளருக்கும் உரிய ஆதனம். வடக்கு — கே. மயில்வாகனம்பிள்ளைக்கும், பங்காளருக்கும் உரிய ஆதனம். மேற்கு — ஒழுங்கையும், கே. வல்லிபுரத்தின் ஆதனமும். தெற்கு — பொன்னையா பெண் தங்கரெத்தினத்தின் ஆதனம். இதில் சொரியலாய்ப் பன்னிரண்டில் ஐந்துபங்கும், அதற்குரியவைகளும்.

செ. இரத்தினசாபதி,
24, சப்பெல்வீதி, கொம்மிஷனர்.
யாழ்ப்பாணம். 23-12-57

நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

நான் பெற்றுக்கொண்ட இரு பெரும் அணுகிரகங்களுக்கு கா கப் பிறைக்களின் திருக்குழந்தையேசுவக்குத் தாழ்மையாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓர் அடியான்

பொதுவாகச் சகல நாடுகளிலும் கிறிஸ்மஸ்காலம் வந்ததும் மிதமிஞ்சிய குதூகலமடைகிறவர்கள் குழந்தைகள் தான். விதம்விதமான இனிப்பு வகைகள், பொம்மைகள், பந்துகள், புதிய உடைகள், மற்றும் விளையாட்டுச் சாமான்கள் பற்றிய எண்ணமே அவர்களின் உள்ளங்களில் நிறைந்திருக்கும். வெள்ளை வெளேரென்ற நீண்டதாடியுடனும், சிவப்பு-வெள்ளை ஆடையுடனும், முதுகில் பெரிய பையுடனும் முகத்தில் புன்னகை தவழ ஒருவர் அந்த உள்ளங்களில் 'ஜம்' மென்று வீற்றிருப்பார். சும்மாவா உட்கார்ந்திருப்பார்? இல்லை, அவர்களின் உள்ளங்களில் பலவாண வெளிச்சங்களை விசிக்கொண்டிருப்பார். வினோதமான கற்பனைகளையெல்லாம் அள்ளிவிசுவார்.

தாத்தாவின் வெகுமதிகள் குழந்தைகளின் உள்ளங்களைக் கொள்ளைகொண்டிருக்கும். இந்தப்பிரகிருதிதான் கிறிஸ்மஸ்தாத்தா என்பதை நீங்களே அறிவீர்கள். கிறிஸ்மஸ்தாத்தா என்றால் "அவர்பாலயேசுவைப்பார்ப்பதற்குத்தான் எங்கேயோ இருந்து வந்திருக்கிறார்" என்பது அவர்களின் நினைவு. பள்ளியேசுவக்கு வெகுமதிகள் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் தமது ஊடுக்குப் போதும் சமயம் தங்களுக்கு வெகுமதிகளை வழங்கிவிட்டுச் செல்லும் ஒரு நல்ல தாத்தா என்று அவரை நினைத்துக்கொள்வார்கள். அவரிடமிருந்து வெகுமதிகள் பெறுவதற்காக இராதிரிவேளைகளில் தங்கள் காதுறைகளையும், வேறுபைகளையும் தங்கள் விட்டுச் சன்னல் எதற்கு வெளியே கட்டித் தூக்கிவிடுவார்கள். அப்படிச் செய்தால் தாத்தா பாதி இராதிரியில் இசகியமாகவந்து விளையாட்டுப் பொருள்களையும், சொக்ளேற்பெட்டிகளையும் அவருள் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுவாராம்.

தாத்தாவுக்குத் தபால்கள்

கிறிஸ்மஸ்காலத்தில் தபால்புகைகளுக்கு வேலைமிகவும் அதிகமாக இருக்கும். கிறிஸ்மஸ்வாழ்த்துக் கட்டளை விநியோகம் செய்வதற்காக அவர்களுக்குப் 'போதும் போதும்' என்னகனும் ஆனால், மேல்நாடுகளில் வாழ்த்துக்காட்டுகளின் தொகையை வென்று விடுமாம் கிறிஸ்மஸ்தாத்தாவுக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்களின் தொகை. அவ்வளவு தொகையான 'விசிறிகள்' தாத்தாவுக்கு.

இந்தக்கடிதங்களின் கதி என்னவாகும்? உண்மையாகவே 'கிறிஸ்மஸ்தாத்தா' என்று ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இரண்டொருவர் பிரஸ்தாப பெயருடன் சிலுவர்க்குழங்குகள் முதலிய வற்றைவைத்து நடத்துவார்கள். அவ்வளவுதான். இந்தக்கடிதங்களுக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்கள் பத்திரமாகப் போய்ச் சேர்ந்து விடும். ஆனால், பெரும்பான்மையான கடிதங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கும் முகவரிகள் உண்மையானவை அல்ல. கதைப்புத்தங்களில் காணப்படும் உருவக்கதைகளில் வரும் முகவரிகளாய் இரக்கும் அவை. எனவே, பிரஸ்தாப கடிதங்களையெல்லாம் அழித்துப்போடுவார்கள் என்று தான் நினைப்பீர்களாக்கும். மேல்நாடுகளில் தபால் அதிகாரிகள் அவ்வளவு கவனஞ்சாக்கள் அல்ல. அவர்கள் ஒவ்வொரு கடிதத்தையும் திறந்துவாசிப்பார்கள். கிறிஸ்மஸ்தாத்தாவிடம் குழந்தைகள் கேட்டு எழுதியிருக்கும் பொருள்களை வாங்கி அனுப்பாவிட்டாலும் இனிப்பு வகைகளையாவது தங்கள் செல்விலவாங்கி அனுப்பிவிடுவார்கள்.

இங்கிலாந்தில் ஒரு குழந்தை எழுதியிருந்த கடிதம் அவர்களுடைய மனதை உருக்கிவிட்டது. "அன்புள்ள தாத்தா, எனக்கு ஒரு பொம்மை தேவையாய் இருக்கிறது. என் அப்பா மோட்சம் போய்விட்டார், பொம்மை வாங்கித் தர

அம்மாளிடம் 'பென்னி' இல்லை" என்று அக்குழந்தை எழுதியிருந்தது. அந்தக் குழந்தையின் ஆசையை நிறைவேற்றத் தபால் அதிகாரிகள் பணஞ்சேகரித்தார்கள். தபால் அதிகாரிகளால் குழந்தைகளின் ஆசைகளை நிறைவேற்ற முடியாது போய்விட்டால், அவர்களின் கடிதங்களைத் தருமஸ்தாபனங்களுக்கும், மற்றும் சமூகசேவா சங்கங்களுக்கும் அனுப்புவார்கள், வேண்டியவற்றைச் செய்யும்படி.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு கிறிஸ்மஸ்தாத்தா பேரில் போயின. சகல கடிதங்களும் அங்குள்ள 'டேனிஷ்' அரசாங்க காரியாலயத்துக்குத் தருவிக்கப்பட்டன. அங்கே ஒவ்வொரு கடிதத்திற்கும் பதிலும், டென்மார்க்கைப்பற்றிய குறிப்புத் துண்டுப்பிரசாரங்களும், அழகான கதைப்புத்தங்களும் வைத்து அனுப்பப்பட்டன. சில நாடுகளில் குடும்ப பதிலைவரே கிறிஸ்மஸ்தாத்தாவாக நடப்பது முண்டு.

உண்மையான

கிறிஸ்மஸ்தாத்தா

கிறிஸ்மஸ்தாத்தாவைப்பற்றியும், குழந்தைகள் அவர்மீது கொண்டிருக்கும் அபிமானத்தைப்பற்றியும் நாம் வாசிக்கும்போது, இவர் எப்படிக்குழந்தைகளை உலகத்துக்கு அறிமுகமாற்றினார்? இவருக்கு ஏன் இப்படிப்பெயர் ஏற்பட்டது? இவருடைய சரித்திரம் என்ன? என்று அறிந்துகொள்வது நல்லது.

கிறிஸ்தவக்குடியின் 270-ம் வருடத்தில் ஏஷியமெனா என்ற சின்ன ஆசியாவில் யூடா என்ற இடத்தில் தமது பெற்றோருக்கு ஒரேமகனாக ஒருவர்பிறந்தார். இவர் சிறுவயதிலேயே இறக்கும் போதே கொள்ளைகொடுப்பினால் பெற்றோர் இறந்துவிட்டார்கள். ஆனால், தந்தையின் அன்பை இவர் அனுபவிக்கும்படி விட்டுவிட்டதான அவர்தான் மற்றவர்களைச் சென்றார்கள்.

இவருடைய பெயர் நிக்கலஸ் என்பதாகும். பெற்றோர் இறந்தபின் நிக்கலஸ் செய்த காரியங்கள் தான் இவரை முதல் மகனாகக் கொள்ளும் ஆக்கியது. பெற்றோர் விட்டுச்சென்ற தொத்துகளை இவர் சுக்கிவிட்டே. பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அனாதைப்பிள்ளைகள், ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கு விநியோகஞ்செய்தார். அதனால் இவருடைய புகழ் ஆசியாவை விட ஐரோப்பாவில்தான் அதிகமாகப் பரம்பியது. இவருடைய கனியில் இவர் ஏழைகளின் விடுகளுக்கு இரகசியமாகச் சென்று பணமுடிப்புகளைச் சன்னல் வழியாக உள்ளே போட்டு விட்டுத் திரும்பிவிடுவாராம். ஒரு ஏழையின் மூன்று பெண்மக்கள் மணம் செய்வதற்குப் போதிய வரத்சீனை இல்லாமல்தவிக்கும்போது நிக்கலஸ் அந்தரங்கமாகப் பணமுடிப்புகளை அந்த ஏழையின் விட்டுக்குள் போட்டு விவாகம் நடைபெற உதவியிருக்கிறார். ஆனால், அந்த ஏழை தனக்கு உதவி செய்து நிக்கலஸ்தான் என்பதை எப்படியோ கண்டுபிடித்து விட்டான். இந்தச் செய்தி ஏஷியமெனார் முழுவதிலும் காட்டாக் கிளிபோலப் பரம்பியது. அத்துடன் கூடவே அவருடைய ஆஸ்திரகரும் கரைந்துவிட்டன. அதன்மேல் நிக்கலஸ் மொராக்குக்குப் பிரயாணமானார்.

மேற்றிராணியாரும்

அர்ச்சியசிட்டரும்

இவர் எப்படி மேற்றிராணியாரானார் என்று அறிவது மிகவும் சுவாஸ்யமாக இருக்கும். சில மேற்றிராணியார்களும், குருமார்களும் மொராக்குத்துக்கு ஒரு

சில்லாலைப்பதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பூரிமதி அன்னம்மா கன்யைர் கடந்த 19 மாதங்களாகப் பாரிசுவாத நோயினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்து கடைசித்தேவதிரவிய அனுமானங்களைக் குறைவறப்பெற்றுச் சென்ற 14-12-57-இல் தமது 51-வது வயதில் பாகதி அடைந்தார். இவ் தமது பிரியபத்தாவையும், பத்தப்பிள்ளைகளையும், மூன்று மருமக்களையும், ஒன்பது பேரப்பிள்ளைகளையும் இவ்வூலகில் தவிக்கவிட்டுப்பிரிந்தார். இதைக் கண்ணாறும் நண்பர்களே இவ்வின் அத்தம சாந்திக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்.

சி. நீக்கலாப்பிள்ளை

சில்லாலை

இலவசம்

தமிழ் வைத்தியமும், அவுடத, திராவக, நீற்றுறைகளும் சிறந்த முறையில் கற்றுக்கொடுக்கப்படும். விருப்பமுடையோர் தராதரப்பத்திரத்துடன் 28-12-57 வரை விண்ணப்பிக்கலாம்.

அதிபர்,

ஆயுள்வேத இலவச வைத்தியசாலை, கோண்டாவில்

தாய்:— வில்லி, கிறிஸ்மஸுக்கு என்னென்ன உனக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கிறிஸ்மஸ்தாத்தாவுக்கு நீ எழுதியிருக்கிறாய்?

வில்லி:— மம்மி, எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றுதான் பாதுகொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு அவைகளையெல்லாம் குறித்து எழுதியிருக்கிறேன்.

தாய்:— எல்லாம் என்றால்!

வில்லி:— இரண்டு விளையாட்டுச் சாமான் சாய்ப்புகளும், ஒரு இனிப்புச் சாமான் சாய்ப்புத்தான்.

புதுமேற்றிராணியாரைத் தெரிவுசெய்வது எப்படி என்று யோசனைபண்ணிக்கடைசியாக, மறுநாள் மைராக்கரத்தேவாலயத்துக்கு நிக்கலஸ் என்ற பெயருடன் முதன்முதலாக யார்வருகிறாரோ அவரையே மேற்றிராணியாராக் குவது என்று முடிவுசெய்திருந்தார்கள். நமது நிக்கலஸுக்கே அந்த அறிவுட்டம் கிடைத்தது.

நிக்கலஸ் மேற்றிராணியார் கொண்டயில் சிறந்திருந்ததுபோலத் தேவபத்தியிலும் சிறந்துவிளங்கினார். இவர் கி. பி. 341-ம் வருடம் பரலோக பிராப்தியானார். 1087-ல் இவருடைய சடலத்தில் ஒருபகுதி இத்தாலிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இரண்டாவது ஊர்பான் எனும் பார்பானவர் இவருக்கு அர்ச்சியசிட்டப்பட்டம் அருளினார்.

அர்ச். நிக்கலஸின்

கோவில்கள்

உலாந்தபாஷையில் அர்ச். நிக்கலஸ் 'சிக்தாகிளேஸ்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். இந்தப் பெயர்தான் 'சாந்தாகிளேஸ்' என்று திரிபட்டிருக்கவேண்டும். அர்ச். நிக்கலஸ்போல் இப்பொழுது பிரான்சிலும், ஜேர்மனியிலும் 2,000 கோவில்கள் இருக்கின்றன. இங்கிலாந்தில் 400 கோவில்களும், றேமையில் 60 கோவில்களும், ஐஸ்லாந்தில் 440 கோவில்களும் இவர்போல் இருக்கின்றன. கத்தோலிக்கமக்கள் அர்ச். நிக்கலஸின் திருநாளை மார்ச்சு 6-ந்திகதியன்று கொண்டாடுகிறார்.